

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๓

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๒๕ ถึง ครั้งที่ ๓๐ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง) เล่ม ๓ พ.ศ. ๒๕๖๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๗/๒๔๗๗ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒

วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๗

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๑๕ นาฬิกา

ประธานสภาฯ กล่าวว่า วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๒๗ ท่าน
เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอให้รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๑๕
- ๑๖/๒๔๗๗ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒ จะมีผู้ใดสงสัยจะคัดค้านอย่างไรหรือ
ไม่ ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้าน ให้ถือว่าเป็นอย่างที่รับรอง จะได้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยามแก้ไขเพิ่มเติม ต่อจาก
วันวานนี้มาตรา ๑๓๕

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ปัญหาที่เราอ้างอยู่เมื่อวานนี้แบบปัญหาการแปรญัตติติดคำ
ภาษาเรือในกรุงเทพฯ นั้น จะเป็นการแปรญัตติที่ขัดแย้งกับหลักการด้วย
หรือไม่ เพราะว่าทางกรมวิจิตรได้แสดงแล้วว่า การแปรญัตติที่เรา
จะมาดัดภาษาเรือในข้อที่ใช้พระราชบัญญัติอยู่ก่อนแล้วนั้นไม่ได้ การ
แปรญัตติที่นอกหลักการ กรมวิจิตรไม่ได้พิจารณา มิใช่จะไม่ได้

มองเห็นความเดือดร้อนของราษฎรส่วนนั้น แต่ถ้าหากว่าสมาชิกลง
มากในที่ประชุมเห็นว่าการแปรญัตตินั้นเป็นการชอบด้วยหลักการอาจจะ
แปรญัตติได้แล้ว จึงให้พิจารณาต่อไป ข้าพเจ้าจึงขอเสนอญัตติ
เสียก่อนว่า การแปรญัตตินั้นชอบด้วยหลักการแห่งการแปรญัตติ
หรือไม่

นายเขียน กาญจนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัด สมุทรปราการ
กล่าวว่า ตามซึ่งกรรมาธิการได้อภิปรายว่าเป็นการผิดหลักการของ
พระราชบัญญัติฉบับนี้ กรรมาธิการได้อภิปรายว่าการแปรญัตติ
ภายในกรุงเทพฯ เป็นการผิดนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นการผิดต่อหลักการ
นี้เลย ในพระราชบัญญัตินี้ในอนุมาตรา ๓ ก็บอกแล้วว่า เวียดนามมี
ขนาดต่ำกว่า ๓ ล้านคนให้เรียกค่าธรรมเนียมอัตราครึ่งปกติ นี่แสดงให้
เห็นแล้วว่าเวียดนาม ณะเพาะในกรุงเทพฯ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ามีสิทธิ
จะแปรญัตติตามนี้ได้

นายทองม้วน อัครถาวร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม กล่าวว่า
ว่าการแปรญัตติการเดินเรือในน่านน้ำสยามนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า
เป็นการถูกต้องต่อหลักการแล้ว อีกประการหนึ่งท่านเจ้าคุณนายก ก็ได้
แถลงในวันนั้นแล้วว่า จะแปรญัตติอย่างไรก็ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
เห็นว่าควรจะแปรญัตติอย่างไรก็ได้

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า ข้าพเจ้า
ไม่เชื่อว่าจะไม่เห็นด้วยราษฎรในจังหวัดพระนครและธนบุรีที่ได้อยู่แล้วและ

ตั้งใจที่สุดที่จะให้รัฐบาลลดภาษีเรอกลง แต่ว่ารัฐก็อย่างเดียวกัน
งบประมาณซึ่งเราทั้งหลายได้ออกไปนั้นเพื่อจะให้รัฐบาลดำเนินให้ได้เงิน
ตามงบประมาณที่เราได้ออกไปนั้นแล้ว หลักการที่เราปรับไว้นั้นก็
เพื่อจะเพิ่มเงินรายได้คือขยายการเก็บออกไปในที่ต่างๆ นานาและขอเงินแบบส่ง
ซึ่งควรจะวินิจฉัยให้มาก ท่านสมาชิกทั้งหลาย เราเป็นผู้ออกงบประมาณ
คงงบประมาณกระไว้ให้ได้อย่างน้อยอย่างน้อย เราจะมีมาตัดทอนเวลา
นี้ ดูกระไรอยู่ อีกประการหนึ่ง ท่านกรรมการและรัฐบาลท่านก็
ได้อธิบายแล้วว่า เวลานี้ท่านกำลังจะหาสถิติให้แน่นอนว่าจะได้เท่าไร เรื่อง
ใหญ่ที่จะได้นั้นเพื่อจะชัดเสียได้หรือไม่ คือทางรัฐบาลตั้งใจที่จะงดการ
ตัดทอนอยู่แล้ว ถ้าท่านทั้งหลายใน ๔ จังหวัดนั้นจะให้เวดากับรัฐบาล
ทำในคราวนี้ เราขอเชิญให้ไปตามหลักการซึ่งเราปรับไว้แล้ว ข้าพเจ้า
เห็นว่าจะไม่เป็นภาระกระทบกระเทือนถึงงบประมาณของเรา และในการ
ที่ข้าพเจ้าคำนึงท่านทั้งหลายนั้น ไม่ใช่ข้าพเจ้าจะรังเกียจซึ่งจะไม่ให้ลด
ภาษี เป็นความจริงข้าพเจ้าอยากจะให้ลด ส่วนในจังหวัดข้าพเจ้านั้น
นั้นไม่เคยเสียภาษี ข้าพเจ้าก็ต้องเสีย และอย่างหนึ่งในแม่น้ำโขงนั้น
เขายังไม่ได้ยกเว้น ส่วนข้าพเจ้าแม่น้ำสุโขง โกลีตีก ซึ่งติดเขตกับ
อังกฤษ ข้าพเจ้าก็ยอมไม่คัดค้าน ท่านควรจะเห็นได้ว่าเวลานี้เรา
ควรจะช่วยเหลือประชาชน.....

หลวงวณิชบริพัตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าววา นอก
ประเด็น

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า ไม่ได้
 นอกประเด็นเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าใครจะอ่อนน้อมกับท่านสมาชิก
 ให้เห็นในงบประมาณที่เราจะจำกัดให้รัฐบาลทำ เพราะรัฐบาลเป็น
 ของเราเป็นของราษฎร เราตั้งงบประมาณไว้แล้ว เราจะมาตัดทอน
 งบประมาณเช่นนี้ จักเป็นอย่างไร นี่ลักษณะสำคัญที่สุด เพราะ
 ฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะให้ เป็นไปตามยุติตามที่กรรมวิธีการเดิม
 มานาน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
 กล่าวว่า เมื่อมีสมาชิกของใจในอนุมาตรา ๑ แห่งมาตราที่ ๕ ว่า เรือ
 ยนต์มีขนาดต่ำกว่า ๓ ตันกรอสส์มากมายนั้น ทำไมตัดได้หรือไม่ติด
 กับหลักการหรือ เรื่องขอขแรงว่าเป็นการนอกหลักการ แต่ทำไม
 ใช้กรรมวิธีการตัดโดยความเห็นชอบของกรรมวิธีการเอง แต่ผู้แทน
 รัฐบาลเสนอว่า ถ้าภาษีเรือยนต์อย่างเรือแท็กซี่ที่จอดเติ๊ก ๆ อยู่ในลำ
 แม่น้ำ เราเก็บแพงเกินไปแล้ว นี่ทำให้ได้รับความเดือดร้อนมาก
 และผู้แทนรัฐบาลเห็นหว่าออกซึ่งจึงได้ คำวิให้เรือยนต์ต่ำกว่า ๓ ตัน กรอสส์
 ลงมานั้นได้ผ่อนผันลงบ้าง จึงได้ตัดลงบ้าง จึงเรียกต่ำกว่าปกติ
 โดยวิเศษกรรมนิยมของรัฐบาลที่คงเสียไปเพราะอนุมาตรา ๑ นี้ งบ
 ประมาณตกไป ๓๓,๔๕๐ บาท แต่หนี้สมาชิกเดิมขอที่จะให้ลดภาษี
 เรือเล็กในเขตคทใช้พระราชบัญญัติอยู่แล้ว มีกรุงเทพฯ สมุทร

ปรากฏ และชนบทที่เหตุนั้น ของตภาษเรือชน ๖ ชน ๗ กรรมวิธีการ
 ก็ได้ พิจารณาอีกว่าควรจะลดให้หรือไม่ ผู้แทนรัฐบาดไม่เห็นชอบ
 ด้วยโดยเห็นว่าภาษเรือชน ๗ ถ้าจะจะต้องขาดเงินไปสามหมื่นกว่าและ
 ภาษเรือชน ๖ ถ้าลดเราจะต้องขาดเงินไปสามหมื่นกว่า และรวม
 ภาษที่จะต้องขาดไปแสนกว่า จึงเป็นอันงบประมาณที่กรมเจ้าท่าได้รับ
 แดงนั้นจะทำให้ภาษขาดไปมาก และเห็นว่านั้นเป็นกรณีของหนึ่ง และ
 ออกเรื่องหนึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนอกหลักการ คือรัฐบาดไม่ได้เสนอตมา
 นี้สมาชิกจึงไม่มีสิทธิที่จะแปรญัตติในข้อนั้น จึงไม่ได้พิจารณาในเรื่อง
 นี้ จะเป็นการนอกหลักการหรือไม่นั้นไม่ใช่เรื่องที่สมาชิกจะลงมติให้
 เป็นเรื่องที่ประธานผู้รักษาข้อบังคับนั้นจะตัดสินว่าการแปรญัตตินั้นจะถูก
 หลักการหรือไม่

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ในการที่สมาชิกผู้หนึ่งอ้างข้าพเจ้าว่า
 จะแปรญัตติอย่างไร ๆ ก็ได้ เว้นนี้ข้าพเจ้าหมายความว่าจังหวัดใด ๆ ที่
 ยังไม่ได้มีการเสียภาษนั้นจะมีการแปรญัตติให้เพิ่มหรือให้ลดอย่างไรก็ได้
 แต่สำหรับผู้ที่เสียภาษแล้วก็คงให้เป็นไปตามนั้น ถ้าไปลดเข้าแต่เงินงบ
 งบประมาณจะผิดไปนับจำนวนคงแน่นอน เพราะฉะนั้นขอให้ท่านเข้าใจเสียใหม่

ขุนวรดิษฐ์จรุณเจทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่า
 ในเรื่องที่จะแปรญัตติได้หรือไม่นี้ เป็นเรื่องที่ท่านกรรมการได้

ตั้งกระทู้ ขอให้ อธิบายให้เข้าใจในเรื่องนี้ เมื่อจนก่อนข้าพเจ้าก็ได้
 อภิปรายให้ฟังแล้วแต่แปรญัตติได้ โดยอ่านคำปรารภให้ท่านฟัง และท่าน
 ก็ยังไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะต้องอภิปรายให้ท่านฟังอีกหน่อยหนึ่ง
 ในเรื่องพระราชบัญญัตินี้เป็นความมุ่งหมายที่จะพิจารณาพระราชบัญญัติ
 การเดินเรือในน่านน้ำสยามทั่วไปทั้งระบบ คือแปลว่าเราได้มีความ
 มุ่งหมายโดยละเอียดที่จะขยายการจดทะเบียนเรือจังหวัดต่าง ๆ
 ที่ทำขึ้นแล้วขอให้เราดูมาตรา ๘ ว่าในน่านน้ำต่างดงต่าง ๆ นอกเขตที่
 ทำ บรรดาเรือที่เดินตามน้ำให้เดิน กวางลำแม่น้ำหรือต่างดง เรือที่
 เดินทวนน้ำให้เดินแอบฝั่งแล้วก็รวมความว่าเรือเหล่านี้จะต้องจดทะเบียน
 อันหมายความว่าเราจะพิจารณาหมดทั้งระบบ ก็มีกฎหมายเดิมอัน
 มาเพื่อให้พิจารณาทั้งระบบแล้ว การที่จะแปรญัตติได้หรือไม่ได้นั้นไม่
 ถูก อันเป็นอนทกพร่องของผู้เสนอมา ทำไมจึงไม่ไตร่ตรองเสีย
 ก่อนเล่า ก็เมื่อร่างพระราชบัญญัติเป็นการปรับปรุงใหม่ทั้งระบบแล้ว
 ก็เป็นหน้าที่ของผู้ที่จะแปรญัตติแปรได้ตามข้อบังคับ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 เห็นว่าในเรื่องนี้ยังแปรได้อยู่

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าววา
 ปัญหาในชั้นนี้เพียงว่า ถ้ามาชึ่งจะแปรญัตติได้หรือไม่ตามข้อเสนอของ
 กรรมวิธีการเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นขอได้ โปรดหยุดอภิปรายในเรื่องนี้

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าววา
 ข้าพเจ้าขอ รับ รองเท่าที่ ท่านสมาชิกจังหวัด หนองคายได้เสนอ เมื่อตะกน

แต่นอกจากนั้น ข้าพเจ้ายังแต่เห็นว่า เราอาจจะแปรญัตติได้ โดยไม่ผิด
 กับหลักการในเรื่องนี้ได้เคยมีตัวอย่างมาแล้ว เช่นพระราชบัญญัติเพิ่ม
 ผู้แทนตำบล ทางรัฐบาลมีความมุ่งหมายที่จะขายมากกว่า หลักเกณฑ์
 คือการที่จะขาย แต่ว่าในที่สุดเราก็มารแปรว่าให้พระราชทาน นี่ทำไม
 จึงแปรได้ แต่ทำไมเรื่องหนึ่งจึงแปรไม่ได้ เท่าที่แปรได้เช่นนี้ข้าพเจ้า
 เห็นว่าเราจะแปรได้ไม่เป็นปัญหา ไม่ผิดหลักการอะไรเลย

นายพัก ฤกษ์ขจร ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า บัดนี้
 ปัญหาเฉพาะหน้ามีอยู่ว่า การแปรญัตติท่านเองผู้เสนอแปรนั้นจะผิด
 หลักการหรือไม่ ท่านกรรมาธิการผู้หนึ่งได้ขอให้ ทประชุมมติตั้งก่อน
 และจากคำอภิปรายนั้นเอง จะถือว่าพระราชบัญญัติไม่ได้ ถอดถอน
 คงที่ว่า นอกจากที่จะเก็บอยู่แล้วเป็นต้น รัฐบาลเองก็ไม่ยืนยัน รัฐบาล
 ได้ยอมลดภาษีที่เก็บอยู่แล้ว กรรมาธิการก็ได้อธิบายมาเช่นนั้นแล้ว
 ข้าพเจ้าสงสัยว่าทำไมกรรมาธิการมาเห็นว่าอันนี้เป็นหลักการสำคัญอยู่ ถ้า
 หากว่าถือว่าอันนี้เป็นหลักการที่สำคัญแล้ว ทำไมกรรมาธิการจึงยอมแก้
 ให้ แต่ทำไมจะต้องไปยืนยันเฉพาะสมาชิกผู้เสนอ เหตุใดจึงไม่
 ยืนยันเอากับรัฐบาล ข้าพเจ้าสงสัย

นายสรอย ฤกษ์ขจร ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่า ใน
 เรื่องหลักการที่เราจะเห็นได้ชัด ๆ ว่า คือว่าการออกพระราชบัญญัติ
 เราจะเก็บเงินนอกวงที่เคยเก็บอยู่แล้ว เมื่อดานกรรมาธิการได้อภิปราย

ไปแล้วว่า ได้เก็บนอกวงทางการจากที่ได้เคยเก็บอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น
กรรมวิธีการจะไม่อะไรหมด นอกจากจะแล้วแต่ประชุมเท่านั้นเอง
ในเรื่องที่จะเอากันอย่างไรสุดแล้วแต่สภา ฯ เพราะฉะนั้นขอให้ลงมติทีเดียว

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ามีผู้เสนอให้ลงมติ ข้าพเจ้าจะขอ
ให้ท่านลงมติว่า การที่จะแปรญัตติในร่างพระราชบัญญัติซึ่งอยู่ในทาง
ขยาย เราจะแปรญัตติให้ลดน้อยลงนั้น จะเป็นการขัดหลักการแห่ง
พระราชบัญญัติหรือไม่ ถ้าผู้ใดเห็นว่าผิดต่อหลักการแห่งพระราช
บัญญัติซึ่งท่านได้รับมาแล้วนั้น แปรไม่ได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๑ คน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ามีผู้ใดเห็นว่าไม่ผิดหลักการ แปร
ญัตติได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๔ คน เป็นอันว่าผิดหลักการ แปรไม่ได้

เดชาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๑๑๖

พ.อ. พระยาวิเศษสังหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าว
ว่าตามมาตรา ๑๑๕ น. ซึ่งมีขนาดบรรทัดตั้งแต่ ๑๐๐ หารไปถึง ๘๐๐ หาร
คำว่าหาบหนึ่งไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติซึ่งต้องวัด มาตราซึ่งต้องวัดนั้น
รัฐบาลก็พยายามที่จะให้ใช้กัน แต่ในพระราชบัญญัตินี้ยังไม่บริบูรณ์
ข้าพเจ้าได้แปรญัตติได้เหมือนกัน แต่คณะกรรมการว่าเข้าใจกันอยู่
ตั้งแต่ จึงไม่แก้ไข พระราชบัญญัติซึ่ง ต้อง วัด มาตรา ๑๒ อธิบายว่า

อย่างนี้ มุตจำนวนหน่วยแห่งเมตต์ที่เรียกกันว่านาหนกน ให้เป็น
กิโลกรัม คือ เมตต์ของแห่งกตมแห่งปลาตินุมอิริติอุม ซึ่งเก็บไว้ใน
สำนักงานมาตราซึ่งตวงวัดของนานาประเทศ และซึ่งที่ประชุมใหญ่
ครั้งแรกแห่งมาตราซึ่งตวงวัดได้ประกาศไว้เป็นแบบ ประถมค้วมาตราของ
กิโลกรัม คำว่าหาบเฉย ๆ ข้าพเจ้ายังเห็นว่าควรจะได้มีคำจำกัดความ
ให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติคนเพื่อรักษาแบบ

พระยาอรรถกรมมณคต์ ประธานกรรมการ กล่าวว่ ในการ
ที่กรรมการไม่ได้แก้ คำจำกัดความ ให้เป็นหาบ หลวง ก็เพราะเหตุว่ การแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้แก้ไขทั้งฉบับ ทั้งฉบับมีคำ
จำกัดความและมีคำอื่น ๆ ก็หลายแห่ง และถ้าหากว่าใช้ คำจำกัดความ
ในมาตราที่แก้ไขแล้วความก็จะไม่ตรงกันกับกฎหมายเดิม การปฏิบัติ
จะเป็นการลำบากเหตุนี้กรรมการจึงไม่ได้แก้

พ. อ. พระยาพิเศษสิงหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก
กล่าวว่ ตามที่ท่านประธานกรรมการได้ถลงนั้น ดั่งนั้นแต่ก็ขอ
ไปเราจะแก้ไขอะไรไม่ได้ ด้วยเหตุว่ของเก่ามีอยู่แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า
พระราชบัญญัติเพิ่มเติมก็เป็นพระราชบัญญัติอันหนึ่ง ก็เมื่อเราออก
ภายหลังพระราชบัญญัติซึ่ง ตวง วัด เราควรจะแก้ไขทีเดียวก็จะ
แต่เห็นว่รัฐบาลเองก็พยายามที่จะเห็นเข้าหาแบบ เพราะฉะนั้น แบบที่
เคยสมัยแต่ก็ควรให้ตกไป

พ.ร.ต. พระยาศรีรชภรณรัตน์ ร.น. กล่าววา หากความมุ่งหมาย
ในพระราชบัญญัติการเดินเรือ^{*}ติดกับห้ามหลอดที่เข้าใจกัน ห้ามหลอด
เป็นเกณฑ์^{*}นำหนัก^{*} แต่^{*}ว่า^{*}ห้าม^{*}เป็น^{*}เกณฑ์^{*}ที่^{*}คิด^{*}คำนวณ^{*}โดย^{*}ได้^{*}จาก^{*}การ^{*}
ทดลอง^{*}ที่^{*}ทำ^{*}มา^{*}แล้ว^{*} เรือ^{*}ขนาด^{*}หนึ่ง^{*}กม^{*} คอนด^{*}เตน^{*}ต์^{*} สำหรับ^{*}ขนาด^{*}นั้น^{*}
ติด^{*}กัน^{*}กับ^{*}นำ^{*}หนัก^{*}กรรม^{*}คา^{*} เพราะ^{*}ฉะนั้น^{*}จะ^{*}ใช้^{*}ห้าม^{*}หลอด^{*}เกณฑ์^{*}นั้น^{*}จะ^{*}ติด^{*}
กัน^{*} จะ^{*}แก้^{*}เหมือน^{*}กัน^{*} แต่^{*}ว่า^{*}ได้^{*}ออก^{*}พระราช^{*}บัญญัติ^{*}เดิน^{*}เรือ^{*}ทั้ง^{*}เดิม^{*}แล้ว^{*}
ก็^{*}จะ^{*}แก้^{*}ให้^{*}เป็น^{*}ระเบียบ^{*}เดียว^{*}กัน^{*}ได้^{*}

พ. อ. พระยาวิเศษสังฆนาท ผู้แทนราชอุฎราชจังหวัดนครนายก
กล่าววา ที่จริงพระราชบัญญัติที่กล่าวหา^{*}มาได้^{*}โดย^{*}ๆ^{*} เรา^{*}ไม่^{*}มี^{*}คำ^{*}
พระราช^{*}บัญญัติ^{*}ซึ่ง^{*}คง^{*}วัด^{*} เรา^{*}มี^{*}แต่^{*}ห้าม^{*}หลอด^{*} ห้าม^{*}หลอด^{*}เท่ากับ^{*}
๑๖^{*} กิโล^{*}กรัม^{*} เพราะ^{*}ฉะนั้น^{*}ข้า^{*}พเจ้า^{*}ขอ^{*}ให้^{*}ยื่น^{*}ได้^{*}

ประธานสภา ฯ กล่าววา ท่านแปรญัตติไว้หรือเปล่า

พ. อ. พระยาวิเศษสังฆนาท ผู้แทนราชอุฎราชจังหวัดนครนายก
กล่าววา แปร^{*}ไว้^{*} แต่^{*}ว่า^{*}ที่^{*}แปร^{*}ไม่^{*}ตรง^{*}กับ^{*}มาตรา^{*}น^{*} มา^{*}ตรา^{*}อื่น^{*}มี^{*}คำ^{*}อย่าง^{*}
เดียวกัน^{*} เมื่อ^{*}พบ^{*}มาตรา^{*}น^{*} ข้า^{*}พเจ้า^{*}ก็^{*}พูด^{*}ขึ้น^{*} เพราะ^{*}กรรม^{*}การ^{*}ได้^{*}เขียน^{*}
ร่าง^{*}ใหม่^{*}ขึ้น^{*}

นายสรอย ฤดีปาง ผู้แทนราชอุฎราชจังหวัดลำปาง กล่าววา เมื่อ
ก^{*}ท^{*}าน^{*}ต์^{*}มา^{*}ริ^{*}ก^{*}ผู้^{*}น^{*}ว^{*}บ^{*}ว่า^{*}ถ^{*}อน^{*}แล้ว^{*}ถ้า^{*}ห^{*}ร^{*}บ^{*}มา^{*}ตรา^{*}น^{*} ได้^{*}ถ^{*}อน^{*}คำ^{*}แปร^{*}ญ^{*}ติ^{*}
เดี่ยว^{*}แล้ว^{*}ไม่^{*}ใช่^{*}หรือ^{*}

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ท่านพอใจหรือยังตามที่กรรมการ
อธิบายจะถอนหรือไม่ที่แปรญัตตินั้น

พ. อ. พระยาวิเศษสังฆนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก
กล่าวว่่า อธิบายว่าอย่างไร ไม่เข้าใจ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า อธิบายว่าพระราชบัญญัติ^๕นี้แก้แต่เฉพาะ
บางมาตรา แต่ว่่า ถ้าได้ห้ามหลวง^๕ที่นักชกกับมาตราอื่น ๆ ตามที่กรรมา
ธิการ^๕ขแรงมานั้น

พ. อ. พระยาวิเศษสังฆนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก
กล่าวว่่า ที่จริงเราแก้^๕น พระราชบัญญัติ^๕เราออกเป็นพระราชบัญญัติ
แก้ไข เราแก้ควรจะแก้เสียให้ถูก

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า คือว่าอย่าง^๕นี้ ข้าพเจ้าขอถือโอกาส^๕
ชี้แจงสักหน่อย และประเดี๋ยวก่อน^๕ท่านสมาชิกจะว่าข้าพเจ้าเข้าใจอีก ที่ชี้แจง^๕
ก็คืออย่าง^๕นี้ การแก้ไขพระราชบัญญัติ^๕ตามวิธีการเขียนกฎหมายนั้น พระ
ราชบัญญัติ^๕แก้มีคำว่่าห้าม ไม่มีคำว่่าห้ามหลวง แต่ท่านจะแก้เฉพาะ
มาตรา^๕นั้นเป็นห้ามหลวงแต่^๕ว่่า ตามที่กรรมาธิการ^๕ขแรง ข้าพเจ้าจะขแรง^๕
ให้ท่านตามที่ข้าพเจ้าฟังไม่เห็นว่่าจะชกกัน เพราะฉะนั้น^๕ ท่านจึงได้คงห้าม^๕
เอาไว้ เพื่อให้ความกลันกับพระราชบัญญัติ^๕เก่า เพราะไม่ได้เด็ก
และคงใหม่^๕ที่เดี๋ยวย่าง^๕นั้นท่านจะพอใจหรือไม่

พ. อ. พระยาวิเศษสังหนาท

ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก

กล่าวหา ถ้าจะแก้ ก็แก้เป็นกโธ

ประธานสภา ฯ กล่าวหา มิได้ ถ้าจะไปเคม้อหาบหตองในถิ่น
ก็ไม่กตมกตัมเพราะพระราชบัญญัติแก้มีหาบ พระราชบัญญัติที่แก้ไข
ใหม่จะเป็นหาบบ้าง หาบหตองบ้างไม่เหมาะ ไม่ใช่ยกเด็กทั้งอัน นี้เรา
เป็นแต่เพียงแก้บางมาตรา เพราะนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะไม่ทำให้ข้อ
แตกต่างไปเลย เพราะฉะนั้น ท่านจะยืนยันหรือไม่ ถ้ายืนยันก็จะได้ตง
มติ ถ้าไม่ยืนยันก็จะผ่านไป จะยืนยันคำว่าหตองในถิ่นหรือไม่

พ. อ. พระยาวิเศษสังหนาท

ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก

กล่าวหา ที่ข้าพเจ้าได้อธิบายความมุ่งหมายเพื่อจะรักษาพระราชบัญญัติ
มาตราซึ่งคงรอด แต่เมื่อจะไม่รักษาก็น่าเสียตายเป็นพระราชบัญญัติ
มาตราซึ่งคงรอดที่เราออกก็ไม่ใช่ แต่ว่าคนตะแคงว่าไม่เหมือนกับ
พระราชบัญญัติเก่า แต่ผู้ซึ่งจะอ่านภายหลังจะรู้ ดีกว่าได้คำคำหาบ
หตองนี้ใช้ตามพระราชบัญญัติมาตราซึ่งคงรอด ที่ออกมาใหม่ ซึ่งคำว่า
หาบนั้นเก่า

ประธานสภา ฯ กล่าวหา ท่านยืนยันแล้วว่า ข้าพเจ้าจะขอให้
ตงมติ

พ. อ. พระยาวิเศษสังหนาท

ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก

กล่าวหา ยืนยัน

ประธานสภา ฯ กล่าวหา ข้าพเจ้าจะให้ตงมติว่าควรจะได้ตง
ว่าเป็น หาบหตองหรือปล่อยให้ได้อย่างหาบเฉยๆ ตามที่ของกรมการ

เรื่องนี้ดูได้เห็นว่าควรจะได้เติมคำว่า "หลวง" อันเป็นนามหลวง ใน
มาตรา ๒๕ ไปโดยยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒ คน

ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้ตามร่างของกรรมาธิการ ไปโดยยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๒ คน

เป็นอันว่าให้คงได้ตามร่างของกรรมาธิการ

ขุนประเจตกรณพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก กล่าววา
ข้าพเจ้าอยากจะได้เห็นตามกรรมาธิการที่ว่าเรื่องที่มีขนาดบรรทุกเกินกว่าร้อยละ
ห้าสิบขึ้นไปนั้นจะต้องจดทะเบียน และรับใบอนุญาตหรือไม่ สำหรับ
ที่ไม่ได้ใช้บรรทุกแต่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยเท่านั้นเอง เรื่องชนิดนี้จะต้อง
จดทะเบียนหรือไม่

พ.ร.ต. พระยาสุรบุรุษเสณี ร.น. กล่าววา ในเรื่องการจดทะเบียน
เรื่องนี้ตามพระราชบัญญัติบอกวาเรือที่ใช้จะตองให้จดทะเบียน เรือ
ที่ใช้ในคราวต่างๆ ไป เรือที่ใช้ตองจดทะเบียนทั้งนั้น เพราะฉะนั้น
ความหมายของนั้นใน ๓๐๐ หาบ เกือบแต่เพียงกึ่งหนึ่งก็แปลว่าเกือบด้วย

ขุนประเจตกรณพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก กล่าววา ถ้า
หากวาจะไปเก็บจะตองให้เรือที่มีน้ำหนักเกินกว่า ๓๐๐ หาบ แต่เจ้าของ
เขาใช้เป็นที่อยู่อาศัยแล้ว รัฐบาลจะให้จดทะเบียนและให้รับใบอนุญาต
ด้วยนั้น ข้าพเจ้ายังเห็นว่าไม่ถูก เพราะเหตุวาเรือที่เขาอาศัยนั้น ใช้

เป็นที่อยู่เป็นที่ไม่ได้ ใช้บรรทุกไม่ได้เกิดประโยชน์อะไรจากเรือดำน้ำเลย
 ไม่น่าที่จะไปเก็บ และถ้าหากว่าจะเก็บไปถึงตามชนบทแล้ว จะเห็นว่า
 ความยากลำบากของผู้ที่อยู่ตามชนบทเช่น กับว่าคนที่พอมเงินขึ้นเล็กน้อย
 น้อยๆ ไปอยู่ที่ทางไกล ก็เกิดความจำเป็นขึ้น เช่นมีโจรผู้ร้ายชุกชุม
 ก็จำเป็นจะต้องอพยพไปอยู่ที่อื่น จะไปหาที่ดินและสร้างบ้านก็ไม่ทัน จำ
 เป็นต้องหาเรืออยู่เป็นที่อาศัยชั่วคราว เพราะเขาตั้งใจจะหากิน
 โดยสุจริต แต่ที่ของหนักเพราะเหตุว่ากวดภัยที่จะเกิดขึ้น คือพวกผู้ร้าย
 อาจจะมาปล้นก็ได้ เช่นนบนคน เขาเพียงแต่ใช้เรือเป็นพาหนะสำหรับ
 อยู่สำหรับอาศัย เราไม่เห็นว่าเก็บค่าธรรมเนียมหรือไม่น่าบังคับให้เขา
 มาจดทะเบียนใหม่เลย แต่ที่เรือชนิดนี้มอยู่เป็นอันมาก ที่ต้องรอด
 วันไปเนื่องจากกลัวโจรภัย เจ้าพเจ้าจึงอยากขอเสนอแปรญัตติให้ใน
 อนุมาตรา ๒ บรรค ๒ ว่า เรือที่มีขนาดบรรทุกตั้งแต่ ๓๐๐ หนักขึ้นไป
 ที่ใช้สำหรับอยู่อาศัยเท่านั้น ไม่ต้องจดทะเบียนและรับใบอนุญาต

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
 กล่าวว่า เจ้าพเจ้าขอชี้แจงในนามของสมาชิกในเรื่องที่สมาชิกผู้หนึ่งซึ่ง
 ใจว่าคำว่าเรือที่ใช้หมายความถึง เรือที่ใช้ ในลักษณะเรือ ถึงแม้ว่า
 เรือนั้นชนของได้เรือแล้วเคลื่อนที่ไปหากิน น้อยอยู่ในลักษณะเรือ แต่
 เรือที่ใช้ ในลักษณะเป็นแพ และใช้ เป็นบ้านอยู่ และอาจจะเคลื่อนที่
 ณะเพราะน้ำหนักงนหนัก ไม่ได้อยู่ในความหมายของเรือ ความหมาย

ไปในทำนองแพ หรือบ้านอยู่ และวิธีปฏิบัติกรในกรุงเทพฯ นั้น เรา
 ไม่ได้เก็บ หวังว่าคงเป็นที่พอใจท่านแล้ว ซึ่งการปฏิบัติดังนี้ เราจะ
 ปฏิบัติไม่ได้ เพราะผู้ปฏิบัติไม่ได้แปรไว้ก่อน ถ้าสมาชิกผู้
 ประสงค์จะแปรเรื่องทุกๆ ด้านนั้น ก็จะต้องปฏิบัติในข้อความว่าเรื่อง
 ที่ใช้อยู่ไม่ต้องจดทะเบียนและรับใบอนุญาต แต่กรรมาธิการได้แก้ไข
 ก็อยู่ในความหมายของข้อความเดิม ก็เมื่อท่านสมาชิกผู้นั้นไม่ได้แปร
 ปฏิบัติไว้ก่อน จะมาปฏิบัติทีเดียวไม่ได้ เป็นการผิด

ขุนประเจตกรุนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก กล่าวว่
 ข้าพเจ้ายากจะอ่านข้อปฏิบัติให้กรรมาธิการฟังเหมือนกันว่าข้าพเจ้าเอง
 ได้ปฏิบัติได้ ทำไมไม่มีในบันทึก และปฏิบัติของข้าพเจ้ามีเหตุผลดังนี้
 ความตอนต้นบอกว่า ข้าพเจ้าขอไม่ให้เก็บภาษีสำหรับเรือเด็กทุกด้าน
 เป็นความตอนต้น แล้วตอนท้ายบอกว่าให้ตัดเอาเรือเด็กออกอีก เพราะ
 ว่าไม่ต้องการให้รัฐบาลเก็บภาษีเรือเด็ก แม้จะอ้างว่าเพื่อควบคุม และ
 ถ้ามาจดทะเบียนแล้วจะให้เสียค่ากระดาษชำระ ๓๐ สตางค์ข้าพเจ้าก็ไม่
 เห็นด้วย และนอกจากนั้นก็ยังไม่เห็นด้วย เหตุผลละเอียดขอแสดงใน
 เมื่อกรรมาธิการไม่ยอม นี่เป็นข้อที่ปฏิบัติของข้าพเจ้า ข้าพเจ้า
 สงสัยว่าข้าพเจ้าปฏิบัติแล้วทำไมไม่มีในค่านันทนของกรรมาธิการ ตัว
 ข้าพเจ้าเองก็ต้องเป็นกรรมาธิการ ในห้องอีกห้องหนึ่ง แต่กรรมาธิการ
 ไม่ได้ให้คนมาบอก แต่เมื่อผ่านไปแล้ว และข้าพเจ้าทราบว่าเรือเด็ก

กรรมวิธีการไม่เก็บตัว ข้าพเจ้าก็พอใจ กรรมวิธีการมาบอกว่าข้าพเจ้า
ไม่มีสิทธิ์ที่จะแปรญัตตินั้น ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าเป็นความบกพร่องของกรรม
วิธีการอย่างไร เว้นที่อยู่อย่างข้าพเจ้าถ้าวั้น จะไม่ต้องจดทะเบียน
และไม่ต้องรับใบอนุญาต และถ้าหากว่าเป็นเช่นนั้น ความประสงค์ของ
กรรมวิธีการก็ตรงกับข้าพเจ้าไม่เป็นการประหลาดอะไรที่จะได้อีก ข้อ
แปรญัตติของข้าพเจ้า ให้เป็นวรรค ๒

พระยาอรรถกรมมณฑลคดี ประธานกรรมวิธีการ กล่าวว่า โดย
เหตุที่ว่าการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ^๕ เป็นเรื่องด่วน เพราะฉะนั้นก็
มีการปลดปล่อยไปบ้างสำหรับมาตรา ๓๕ นี้ มีผู้แปรญัตติถึง ๒๘ คน
สำหรับท่านสมาชิก^๕ ข้าพเจ้าขอร้องว่าได้แปรญัตติไว้จริง แต่โดย
ความพลั้งเผลอ ฉะนั้นในบันทึกจึงไม่ได้ไว้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า คำแปรญัตติของสมาชิก^๕ ที่มอญนั้น คือขอตัดคำว่าเรือเด็ก
ออกนั้น ไม่ได้แปรญัตติว่าเรือที่ใช้อยู่ไม่ได้จดทะเบียน คือใช้แทน
แพ การแปรญัตติของสมาชิก^๕ นั้น ให้ตัดคำว่าเรือเด็กออกเท่านั้นเป็น
คนละเรื่อง ^{๕๕} จึงขอร้องให้ที่ประชุมฟัง

ขุนประเจตกรุณพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก กล่าวว่า
การแปรญัตตินั้นเราเคยถือเป็นระเบียบปฏิบัติกันมาเช่นนี้คือ ร่างพระราช

บัญญัติใดถ้าหากว่าได้สั่งเข้ามาแล้ว สมาชิกจะต้องส่งแปรญัตติตาม
กำหนดที่ได้กำหนดไว้ แต่ถ้าหากว่ากรรมาธิการไปยกกว้างในมาตราใด
มาตราหนึ่งเข้ามาแล้ว สมาชิกก็มีสิทธิที่จะแปรญัตติในมาตราที่ยกเล่ม
ไป ถ้าหากว่าไม่เชื่อขอให้ไปตรวจดูรายงานการประชุมก็ได้ ว่าเราได้
ปฏิบัติกันอย่างไรหรือไม่ ก็ขึ้นขึ้นใหม่แล้ว ทำไมทุกคนจึงไม่มีสิทธิ
ที่จะแปรญัตติได้

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
ตามที่สมาชิกแปรญัตติได้ก็ปรายมานั้น ก็ถูกแล้ว แต่ข้าพเจ้าเห็นว่า
เราไม่ควรจะมาโต้เถียงกันให้เสียเวลา เพราะความประสงค์ของสมาชิก
กับกรรมาธิการก็ตรงกันแล้ว เพราะฉะนั้นเข้าใจว่าควรจะผ่านไปได้แล้ว

นายสวัสดิ์ ยุทธเวส ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ กล่าวว่า
ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าได้อย่างที่สมาชิกแปรญัตติไว้เป็นของดี เพราะเหตุว่า
เรือที่ใช้อยู่ในนั้นเป็นเคหะสถานอย่างหนึ่ง ^{๕๕} ทนเคหะสถานนั้นจะต้องเสีย
ค่าภาษีโรงเรือน ^{๕๕} ต้องเสียหลายอย่างหลายประการแล้วเราควรจะต้อง
ได้ไว้ให้ชัดเจนว่าเรือที่เป็นเคหะสถานไม่ต้องเสียอีก

พระยาอรุณกรวมมณฑลต์ ประธานกรรมาธิการ กล่าวว่าอนุมาตรา
^{๕๕} นี้จะเพาะแต่เรือพายเรือเด็ก ขนาดต่ำกว่า ๓๐๐ หาบ ไม่ต้อง
จดทะเบียนและรับใบอนุญาต ส่วนที่มีขนาดเกินทุกตั้งแต่ ๓๐๐ หาบ ถึง
๘๐๐ หาบ ให้เรียกค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตถึงอัตราปกติ ถ้า
เป็นเรือต่างประเทศที่กักตัวไว้ในอนุมาตรา ^{๕๕} หากว่าจะไปขอยกเงิน

เช่นนั้น ควรจะเป็นการที่เรียกว่าไม่ยุติธรรม คือไม่ยกเว้นแก่เรือ
ทุกชนิด บางทีจะทำให้เกิดความสงสัยว่าทำไมไม่ยกเว้นให้แก่เรือที่
ใช้อาศัยเป็นบ้านเรือน

ขุนประเจตดรุณพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก กล่าวว่า
ตามที่ท่านกรรมาธิการว่า ในอนุมาตรา ๒ นั้นจะเพาะเรือใบแต่เรือเด็ก
ข้าพเจ้าก็มีความมุ่งหมายจะเพาะอย่างนั้นเหมือนกัน เรือใบและเรือเด็ก
ไม่ได้หมายความว่าเรือเด็กจะต้องเป็นเรือยนต์หรือเป็นเรืออะไร เพราะ
เรือยนต์มีอยู่ในอนุมาตรา ๓ แล้ว เรือเด็กในทศนัยความถึงเรือ
ที่นอกจากเรือใบเรือยนต์อย่างเรือที่บรรทุกข้าวที่เราเรียกว่าเรือเบ็ดหรือ
เรือมออย่างนั้นเป็นต้น ซึ่งมีขนาดมันทุกเกินกว่า ๓๐๐ หาบ และใช้เป็นที่
อยู่ที่อาศัยไม่ต้องจดทะเบียน ถ้าหากว่าไม่ได้ได้ไว้เป็นวรรค ๒ แล้ว
ไม่เป็นที่ยกเว้น แล้วถ้าถูกจดทะเบียนด้วย จะต้องเสียค่าธรรมเนียม
อะไรต่ออะไรต่างๆ แต่ว่าความประสงค์ของคณะกรรมการก็ตรง
กับความประสงค์ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็เห็นว่าไม่น่าจะประหลาดอะไร
ที่จะเพิ่มวรรค ๒ ลงไปเพื่อความชัดเจน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าจะขอให้ลงมติว่าควรที่จะเพิ่ม
ต่อจากอนุมาตรา ๒ ตามที่ผู้เสนอแปรญัตติซึ่งมีความที่ได้ ยานให้ฟังแล้ว
ท่านผู้ใด.....

พ.ร.ต. พระยาศรัยยุทธเสนีย์ ร.น. กล่าวว่า จะพูดว่าเรือ ก็กว้างนัก
ถ้าพูดว่าเรือเด็ก ก็แคบหน่อย เรือเด็กนั้นหมายความว่าตั้งแต่ ๘๐๐ หาบ

ลงมา เรือเด็กดำโตขึ้นไปไม่ใช่เสียแล้ว อีกประการหนึ่งพวกเรือที่ใช้
เป็นเรืออยู่ เวลานี้โดยมากก็ไม่ได้เสียอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าพูดว่าเรือ
เฉยๆก็รวมเรือทุกประเภทไปหมด ไม่ชัดเจน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า จะให้ใช้ว่าเรือเด็กอย่างนั้นหรือ

ขุนประเจตกรุนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก กล่าวว่า
ขอเดิมเป็นเรือเด็กดังที่กล่าวมานี้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นควรจะแก้ตามที่สมาชิกเสนอ

แปรญัตติ ไปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๓ คน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นควรจะลงไว้ตามร่างของ

กรรมาธิการ ไปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๔ คน เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างของกรรมาธิการ

นายทองอยู่ พุกพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า

ข้าพเจ้ารู้สึกแปลกใจว่าการโหวตทั้ง ๒ ครั้งแรกได้ผ่านกรรมาธิการ

ทั้ง ๒ ครั้ง ความจริงข้าพเจ้าก็ได้นึกไว้แต่แรกแล้วว่าต้องผ่านๆ แต่

ขอให้ท่านระตึกใจว่ามีความเดือดร้อนเพียงไร ข้าพเจ้าก็ได้บรรยายไว้

เมื่อวันก่อนนี้ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นเหตุการณ์ ว่าจาเบนจะสู้ โหวต

ไม่ไหวขึ้น ข้าพเจ้าจึงได้เพิ่มมาตรา ๓๓๕ ทวิขึ้น ในข้อนี้ข้าพเจ้า

ได้แปรญัตติไว้อย่าง^๕ บรรดาเรื่องเด็กให้จัดระเบียบรับอนุญาตเพียง
ครั้งแรก ได้ครั้งเดียว ตลอดจนชีวิตของเรื่อง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ข้าพเจ้าเห็นว่าจะแปรอย่างนั้นไม่ได้^๕
เป็นการเดิมชนใหม่ทงอนุมาตรา

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มัน ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่่า
มาตรา ๓๓๕ นั้นไม่ได้ผ่านไป และขอข้าพเจ้าก็ได้แปรญัตติ ท่าน
กรรมวิธีการพินิจดูแล้วจะเห็นในข้อนี้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า เรื่องเด็ก สภา ฯ นี้ได้ตกลงไปแล้ว
ว่าจะแปรได้หรือไม่ได้ ในการที่ได้โต้เถียงกันครั้งแรก ก็ตั้งมติแล้ว
และตกไปแล้ว จะมาอภิปรายและแปรญัตติอย่างนั้นเห็นว่าจะไม่ถูกต้อง
เพราะสภา ฯ บอกว่าแปรไม่ได้เป็นอันตกลงไปแล้ว

นายพัก ณ สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่่า
การลงมติในครั้งแรกจะผิดกับหลักการหรือไม่นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็น
คนละเรื่องกับเรื่องนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้แปรญัตติได้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ข้าพเจ้ายังเห็นว่า คือว่าแปรไม่ได้
สำหรับเรื่องเด็กนี้ ขัดกับหลักการ ตามที่โต้เถียงกันแล้วว่าขัดกับหลักการ
ถ้าหากว่ายอมให้สมาชิกผู้แปรญัตติเท่ากับเราณสิ่งที่เราตัดสินไปแล้ว
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเสียใจที่จะยอมไม่ได้ คือเราจะฝันไปว่าให้จัดระเบียบ
หนเดียวแล้ว เป็นอันว่าจะทำให้เราเสียหลักการของร่างพระราชบัญญัติ
๕๕.
นทว่าจะขยาย

นายพัก ณสงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าววา
ตามที่เราตกลงกันในครั้งแรกว่าผิดหลักการนั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าดังนั้นก็
เป็นเรื่องที่มีสิทธิเสนอเพื่อจะไม่ให้เสียค่าธรรมเนียม ไม่ให้เสียที่เดียว
ส่วนที่มีสิทธิเสนอเป็นเรื่องที่ยอมให้เสียเหมือนกัน แต่ว่าเสียครั้งเดียว
ผิดหลักการหรือไม่ก็เห็น ที่แรกเป็นท่านเองยืนยันว่าหลักการนั้นไม่ได้
หมายถึงภาษีที่ได้เก็บอยู่แล้ว แต่ว่าในคณะกรรมการเองไปหมาย
ยืนยันหลักการนั้น คือหลักการอื่นลดค่ารถยนต์ที่เสียอยู่แล้ว
ก็เห็น แล้วต่อมารัฐบาลยืนยันว่าหลักการนั้นเป็นอย่างเดิมอีก ข้าพเจ้า
เห็นว่าที่ลงมติไปเมื่อก่อนไม่แน่ว่าลงมติเมื่อก่อนหมายความว่าไม่ให้
เก็บเสียทีเดียว ในเรื่องเรือเล็ก แต่เป็นเรื่องที่เสนอขึ้นมาให้ เก็บ
หนักเดียว

นายทออินทร์ ภูพิพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ปัญหาเรื่องกรมรักษาอัมบังคัม คำตัดสินของประธานเป็น
คำเด็ดขาด

หลวงวณิชสิทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร. กล่าวว่า เมื่อ
ยกท่านผู้เป็นประธานได้ตัดสินแล้วทำให้เป็นอันเป็นไปตามที่ได้ตัดสินแล้ว
เพราะฉะนั้นขอให้เห็นว่าท่านผู้เป็นประธานได้ตัดสินโดยเด็ดขาดแล้ว ขอ
ให้ผ่านไป

นายพัก ณสังขดา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าววา
ถูกแล้ว อำนาจที่จะตัดสินนั้นอยู่ที่ท่านประธาน แต่ที่ท่านประธานตัดสิน
แล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อท่านจะตัดสินอย่างไรก็แล้วแต่ท่านจะตัดสิน

ขุนวรดิษฐ์สุทรคุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าววา
ข้าพเจ้ายังเห็นว่าผ่านไปได้ เพราะว่าเป็นคนตระเริงอย่างที่ดีมาซึก
เล่นอ ไม่ใช้รูปเดียวจนดังที่ได้กราบเรียน ที่ดีมาซึกผู้นั้นอธิบายไว้แล้ว
ข้าพเจ้ายังขอตั้งนิมิตนุ่อกว่าเรื่องนั้นผู้ซึ่งขอแปรญัตติ ได้แปรนั้นควรจะ
แปรได้ เพราะเป็นคนตระริงกับเรื่องที่ว่าขยายการไปตามจังหวัดต่าง ๆ
อันนี้เพียงแต่ทำให้เก็บคือจดทะเบียนเพียงครั้งเดียวเท่านั้น แล้วอีก
ประการหนึ่งเพื่อจะให้เป็นการให้สมาชิกลหายความข้องใจในเรื่องนี้ ขอ
ประธานได้ โปรดว่ามีหลักการอย่างไร สำหรับข้าพเจ้าเห็นว่าหลักการ
มีอย่างนี้ ๑. เพื่อขยายการจดทะเบียนทั่วพระราชอาณาจักร ๒. เพื่อ
ปรับปรุงให้ทั่วพระราชอาณาจักร เพราะฉะนั้นหลักการของข้าพเจ้ามี
อยู่อย่างนี้ ควรจะแปรญัตติได้

ประธานสภา ฯ กล่าววา ตามที่สมาชิกวานัน ข้าพเจ้าเพียงแต่
แสดงความเห็นจะให้ชี้ขาดนั้น ข้าพเจ้าก็พยายามทุกแง่ทุกเชิงแล้วที่
จะตัดสิน เด็ดขาด ความจริงข้าพเจ้าแน่ใจเหลือเกินว่าแปรไม่ได้ ด้วย
เหตุอย่างนี้คือ แปลว่าหลักการอันเก็บมาแล้วเก็บมาเสมอแล้ว ท่าน
จะมาแปรทำให้เก็บหนึ่งเดียว จะไม่ขัดข้องอะไรได้ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า
ตัดสินว่าสภา ฯ ได้ลงมติไปแล้ว ต่อไป

เทศาภิบาลสภาฯ อ่านมาตรา ๑๓๖ .

ขุนเสนาบดีผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่ ในมาตรา
นี้ข้าพเจ้าได้ประณัติไว้ให้ ขัดแย้งว่า “ เมื่อจะให้ ใช้ พระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เมื่อใด ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจออกประกาศ
พระราชกฤษฎีกาให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามเดือน ” นั้น ข้าพเจ้า
ขอขัดแย้งออกหมด กล่าวพระราชกฤษฎีกานี้ ไม่ได้ผ่านสภาฯ ของ
เขา แต่อีกเมื่อรัฐมนตรีเห็นว่าจะเก็บได้เมื่อไร ก็จะนำความกราบบังคม
ทูลให้ออกพระราชกฤษฎีกาแล้วเก็บเรือเด็กจาก ราษฎร ซึ่ง เขาใช้ กัน อยู่
ในบัดนี้ เมื่อพระราชกฤษฎีกาได้ประกาศไปแล้ว ราษฎรก็ได้รับความ
ทุกข์ร้อน ก็จะมาร้องทุกข์ และก็จะตั้งพระราชบัญญัติขึ้นให้ด้อย่าง
เป็นต้น แต่การออกพระราชบัญญัติของ คณะตามที่เคยปฏิบัติหรือตาม
ข้อบังคับแล้ว ต้องให้เจ้าคุณนายกรับรอง ไม่ใช่ของง่าย ๆ ที่จริงใน
ข้อนี้ไม่ควรที่จะตราได้ เพราะถ้าหากว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ
การเห็นว่าจะเก็บได้ ในจังหวัดนอกจากที่กล่าวนี้ ก็ให้ออกเป็นพระราช
บัญญัติแล้วผ่านสภาฯ นี้ เพื่อผู้แทนราษฎรทั้งหลายจะได้ช่วยกัน
วินิจฉัยว่าจะสมควรหรือไม่ มิฉะนั้นแล้วราษฎรจะได้รับความเดือดร้อน
ข้าพเจ้าจึงขอให้เป็นไปตามที่ประณัติของข้าพเจ้า

พ.ร.ค. พระยาศรัยทนต์นี้ ร.น. กล่าวว่ ในการที่ร่างเดิมก็ได้
ไว้แล้วให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเศรษฐกิจประกาศได้เป็นครั้งคราว

แต่ที่เก่า เป็นพระราชกฤษฎีกา ก็โดยได้ ทำความปรานีประนอม กับ
 ด้มาติดต่อกันมากว่า การที่ได้ ไรมาตรา ๓๓๕ ไม่ใหม่นั้น เท่าที่กรรมมา
 ธิการผู้หนึ่งได้ตกลงแล้ว ว่าเงินภาษีเดิมก็ได้ตั้งอยู่แล้ว ถ้าหากว่าจะให้
 เป็นก้อนออกโดยพระราชบัญญัติแล้ว งบประมาณที่ตั้งไว้ว่าจะให้ ๕๐๐,๐๐๐
 บาท สำหรับกรมเจ้าท่ารวมทั้งภาษีใหม่นี้ จะไม่ได้เลย กذبจะขาดทุน
 ไปอีก เพราะฉะนั้นจึงได้ผ่อนผันว่าถ้าได้สำรวจเรียบร้อยแล้ว ควร
 จะประกาศ การประกาศนั้นทางการย่อมจะต้องมาปรึกษาหารือผู้แทน
 ราษฎร และข้าหลวงประจำจังหวัดว่าสมควรหรือไม่สมควรเพียงไร เป็น
 ทางการที่ปฏิบัติอยู่แล้ว ไม่หวังวิคก

พระพิไลยสุนทรการ ผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต กล่าว ว่า ใน
 ท้ายมาตรา ๓๓๕ ข่าพเจ้าได้ขอแปรญัตติเดิมคำว่าแค่บทบัญญัติให้ ใช้บังคับ
 ถึงเรือกลไฟเรือเล็กที่ใช้ประจำอยู่ในบริเวณ เกาะชายทะเล เพราะว่า
 จังหวัดภูเก็ตของข้าพเจ้าใน ๒๐ จังหวัดนี้เป็นเกาะกลางทะเล เกาะเดียว
 ที่จำเป็นต้องอาศัยเรือเล็กเสมอ ความจริงที่เมื่อนอยู่รัฐบาลได้เงินไปจาก
 ภาษีอากรเรือแล้ว ไปบำรุงท่าเรือและท่าอย่างนั้นแล้ว ก็จะเป็นการสะดวก
 มาก ความจริงท่าของจังหวัดภูเก็ตเคยมีบริษัทได้ทำสัมปทานไว้แต่ก่อน
 ว่าจะทำท่าทำให้ แต่เทศบาลในครั้งกระนั้นได้ โอน เงินมา ส่ง
 กระทรวงเกษตราธิการเสียราคาสามแสนบาท ต่อมาได้หาเงินไว้ได้ราว
 แปดหมื่นบาท เจ็ดพัน ก่าตั้งตัวก็จะทำท่าเรือสร้างสะพานถมดินยาว

๒๐๐ เมตร มีเงินอยู่แถวรางแปดหมื่นบาท แต่เงินนี้^๕ได้^๕ใช้^๕จ่ายไปราว
สามหมื่นกว่าบาท เห็นว่าจะไม่พอกับการ จนบัดนี้^๕การงานก็ยังค้างอยู่
ถ้าจะไปเก็บแถวที่^๕ไม่ได้^๕อาศัย^๕ทำ^๕หรือ^๕อะไร^๕แล้ว^๕ จะเป็น^๕การ^๕เดือด^๕ร้อน^๕มาก

ประธานสภา ฯ กล่าว^๕ว่า^๕ ข้า^๕พเจ้า^๕อยาก^๕จะ^๕ถาม^๕ท่าน^๕สมาชิก^๕นั้น^๕ว่า
แปร^๕ญัตติ^๕เรื่อง^๕การ^๕ออก^๕พระ^๕ราช^๕กฤษฎีกา^๕นั้น^๕ ท่าน^๕ได้^๕ฟัง^๕คำ^๕ของ^๕กรม^๕มา
ธิการ^๕แล้ว^๕ จะ^๕พอใจ^๕หรือ^๕ว่า^๕จะ^๕ยืนยัน

ขุนเสนาบดี^๕ผู้^๕แทน^๕ราช^๕ฎีกา^๕จังหวัด^๕ร้อย^๕เอ็ด^๕ กล่าว^๕ว่า^๕ ข้า^๕พเจ้า^๕ได้^๕
ฟัง^๕แล้ว^๕ แต่ว่า^๕ยัง^๕มี^๕ความ^๕ข้อง^๕ใจ^๕อยู่^๕นั้น^๕เอง^๕ กล่าว^๕คือ^๕ว่า^๕ร่าง^๕พระ^๕ราช
บัญญัติ^๕นั้น^๕ออกไป^๕แล้ว^๕ และ^๕ถึง^๕มี^๕หน้า^๕รัฐ^๕มนตรี^๕ว่า^๕การ^๕กระทรวง^๕เศรษฐ^๕การ
อาจ^๕จะ^๕ถาม^๕บังคับ^๕ทุก^๕ขอ^๕ให้^๕ออก^๕พระ^๕ราช^๕กฤษฎีกา^๕เก็บ^๕เรือ^๕เล็ก^๕ใน^๕จังหวัด
อื่นๆ^๕ได้^๕ แต่^๕ตัว^๕ผู้^๕แทน^๕ราช^๕ฎีกา^๕หา^๕ได้^๕รับ^๕รู้^๕ไม่^๕ ^๕เพียง^๕จน^๕การ^๕คิด^๕ค้อม^๕ตั้ง^๕
คือ^๕ว่า^๕ ^๕สูง^๕ทุก^๕ข้อ^๕อะไร^๕ ราช^๕ฎีกา^๕ต้อง^๕มา^๕ร้อง^๕ต่อ^๕ผู้^๕แทน^๕เสีย^๕ก่อน^๕ ถ้า^๕หาก^๕ว่า
พระ^๕ราช^๕กฤษฎีกา^๕นั้น^๕ความ^๕ธรรม^๕ดาก็^๕ไม่^๕ได้^๕ผ่าน^๕สภา^๕ ฯ^๕ ^๕นั้น^๕ แล้ว^๕จะ^๕รู้^๕ได้^๕อย่าง^๕ไร
ความ^๕เดือด^๕ร้อน^๕อย่าง^๕ ^๕เขย^๕วน^๕ ^๕ก็^๕ไม่^๕สามารถ^๕ที่^๕จะ^๕ปลด^๕เปลื้อง^๕ให้^๕ราช^๕ฎีกา^๕
และ^๕ก็^๕ก่อ^๕ม^๕ร้อง^๕ต่อ^๕เจ้า^๕คุณ^๕นาย^๕ก^๕เพื่อ^๕ให้^๕รับ^๕รอง^๕ หรือ^๕ทำ^๕พระ^๕ราช^๕บัญญัติ
ของ^๕ด^๕ หรือ^๕ขอ^๕ด^๕อะไร^๕เหล่านี้^๕ ^๕เป็น^๕การ^๕ลำบาก^๕ เพราะ^๕ฉะนั้น^๕ ข้า^๕พเจ้า
ขอ^๕ให้^๕เป็น^๕ไป^๕ตาม^๕ญัตติ^๕เดิม^๕ของ^๕ข้า^๕พเจ้า

ประธานสภา ฯ กล่าว^๕ว่า^๕ แปร^๕ญัตติ^๕ไว้^๕จาก^๕อะไร^๕

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า แปรได้ว่า
ขีดฆ่าออกหมดตั้งแต่บรรทัดที่ ๒ ตั้งแต่คำว่า ส่วนในท้องที่ ต่อไปจนจบ
บรรทัดที่ ๒ คือถึงคำว่า ๓ เดือน ให้ขีดฆ่าออกหมด และเดิมถ้าเห็น
สมควรเมื่อไรให้ออกพระราชบัญญัติผ่านสภา ฯ นั้น

พระยาอรรถกรมมณตต์ ประธานกรรมาธิการ กล่าวว่า พระราช
บัญญัติเดินเรือในน่านน้ำสยาม มาตรา ๑๓๕ เดิม และ ๑๓๖ เดิม มี
ความว่าถ้าหากว่ารัฐบาลเห็นเป็นการสมควรจะใช้พระราชบัญญัตินี้ในข้อ
ที่ว่าการจดทะเบียนหรือการ ที่ ออกใบอนุญาตจะประกาศให้ ใช้ เป็นพิเศษ
ในมณฑลอื่น ๆ เมื่อใดก็ได้ ความข้อนี้หากว่ารัฐบาลจะใช้ ในที่ใด
จะไม่นำความมาหารือต่อสภา ฯ เลย จะออกพระราชกฤษฎีกาให้ ใช้ ได้
ทีเดียว เช่นที่ใช้อยู่แล้ว และในพระราชบัญญัติการเดินเรือนี้ในมาตรา
๑๓๕ และ ๑๓๖ ที่แก้ไขใหม่เป็นการทวนความข้อนมาหารือสภา ฯ นั้น
เห็นว่าเป็นข้อสำคัญที่ควรจะได้ รับความปรึกษาหารือสภา ฯ ก็ได้ผ่านไปแล้ว
ในมาตรา ๑๓๕ และ มาตรา ๒ ถ้าให้ใช้ พระราชบัญญัตินี้ได้ ตั้งแต่
วันประกาศ ส่วนในมาตรา ๑๓๖ ที่แก้ไขใหม่นั้น เป็นการผ่อนผันมาก
กว่าจะเป็นการบังคับ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าจะขอให้ลงมติว่าควรจะได้
ความค่อนนอกหรือไม่

พ.ร.ต. พระยาศรียุทธเดชน์ ร.น. กล่าวว่า ถ้าหากว่าได้ตัดออก
แล้วจะต้องคำนึงถึงว่าเรือยนต์เรือกลไฟ ซึ่งเราเห็นภัยอยู่เวลานี้ว่าท่วมน้ำ

ให้เดินไปนั้น จะตัดความค่อนนอกกันจะบังคับเมื่อพระราชบัญญัติ
ออก แล้วจะต้องออกพระราชกฤษฎีกากัน และจะต้องประกาศกันเสีย
ก่อน และจะกระทบกระเทือนไป และประกอบด้วยเหตุผลที่ท่าน
กรรมาธิการผู้หนึ่งได้อภิปรายไปแล้ว เพราะฉะนั้น ขอให้สมาชิกผู้
ครุิศร องคู้ให้ด้

นายพิภ ุณสังงทา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรศรีคติ กถ่าวว่า
ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาสำคัญเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะผ่านไปง่าย ๆ นั้น
ข้าพเจ้าไม่พอใจ เพราะเหตุว่าในเวลานี้เป็นท่านองว่า เรามอบอำนาจ
ให้อยู่แก่เจ้ากระทรวง หรือให้อยู่แก่คณะรัฐมนตรี ที่จะเก็บภาษีเรือจาก
ราษฎรประเภทหนึ่ง โดยมีได้ผ่านสภาฯ เรามีกฎหมายใหม่ชนิดท่านอง
นี้ให้เก็บภาษีและค่าธรรมเนียมหรือจะเก็บค่าใบอนุญาตต่าง ๆ นั้น ซึ่งเป็น
การเก็บจากราษฎร การเก็บนั้นไม่ได้มาผ่านสภาฯ ผู้ที่มีส่วนได้ส่วน
เสีย ข้าพเจ้าไม่ชอบพฤติการณ์เช่นนั้น เพราะเหตุว่าการที่ราษฎร
จะต้องรับทุกข์ ในเรื่องนี้เป็นปัญหาสำคัญอยู่ ข้อความซึ่งเราตราเป็น
กฎหมายต่างๆ ไม่ใช่เกี่ยวแก่ผลประโยชน์โดยตรงของราษฎร ไม่จำเป็น
ที่ราษฎรจะต้องได้รับความเสียหาย ก็ควรจะต้องผ่านสภาฯ เพื่อให้
สมาชิกพิจารณา โดยรอบคอบเสียก่อน แต่ทั้งนี้เกี่ยวกับกฎหมายหรือเกี่ยว
กับเรื่องที่ราษฎรจะต้องเสียเงินในเรื่องที่จะต้องเสียทันทีและเกี่ยวกับผล
ประโยชน์ โดยตรงแล้ว นั้นไม่ได้ผ่านจากสภาฯ เพื่อรับความ

วินิจฉัยให้รอบคอบ^๕ คุ้มครองไว้^๕ แต่ถ้ามั่น^๕ เป็นตมัย^๕ รัฐธรรมนูญ
แล้ว ถ้าหากว่าการเก็บค่าธรรมเนียม^๕ การอนุญาต^๕ ก็ไม่กระทบ
กระเทือนถึงราษฎรส่วนมากก็ไม่^๕ เป็นปัญหาสำคัญ^๕ แต่เป็นเรื่อง
กระทบกระเทือนแก่ราษฎรส่วนใหญ่ด้วย ข้าพเจ้าจะเปรียบเทียบกับค่าธรรมเนียม
เนียมศาล เราก็ยังมีกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ^๕ ทำให้ค่าธรรมเนียม
นเรา^๕ จึงไม่ได้มีกำหนดไว้ใน^๕ ทนด้วย

ค. เกียม ศรัทธา^๕ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่
ความ^๕ เป็นจริง^๕ ข้าพเจ้า^๕ ในฐานะ^๕ ที่^๕ เป็น^๕ ผู้^๕ แทน^๕ ราษฎร^๕ ไม่^๕ ยาก^๕ จะ^๕ ให้^๕ ออก
พระราชบัญญัติ^๕ หนึ่ง^๕ เป็น^๕ ความ^๕ จริง^๕ แต่^๕ ถ้า^๕ ๗^๕ เรา^๕ รับ^๕ หนัก^๕ การ^๕ แล้ว^๕ ว่า
จะ^๕ กับ^๕ ภาษี^๕ หรือ^๕ ตาม^๕ หัว^๕ เมือง^๕ ก็^๕ แปล^๕ ว่า^๕ ถ้า^๕ ๗^๕ เรา^๕ เป็น^๕ ที่^๕ ยิน^๕ ยอม^๕ กัน^๕ แล้ว^๕ เมื่อ
เรา^๕ ยิน^๕ ยอม^๕ กัน^๕ แล้ว^๕ เรา^๕ จะ^๕ ไป^๕ ถึง^๕ ข้าง^๕ กระทรวง^๕ เศรษฐกิจการ^๕ ทำ^๕ ไม่^๕ กัน
ข้าพเจ้า^๕ เห็น^๕ ว่า^๕ กระทรวง^๕ เศรษฐกิจการ^๕ จะ^๕ ใช้^๕ พระ^๕ ราช^๕ บัญ^๕ ญัติ^๕ นี้^๕ ได้^๕ ใน^๕ โอกาส^๕ ที่^๕
เรา^๕ ลง^๕ มติ^๕ ถึง^๕ อวาระ^๕ ที่^๕ ๓^๕ แต่^๕ ก็^๕ ว่า^๕ ให้^๕ ประกาศ^๕ ใน^๕ พระ^๕ ราช^๕ กฤษฎีกา^๕ ใน^๕ ที่^๕ นี้^๕ ก็
เพราะ^๕ เหตุ^๕ ว่า^๕ เรา^๕ รั^๕ ก^๕ ใน^๕ ระ^๕ บอบ^๕ ประ^๕ ชา^๕ ธิ^๕ ป^๕ ไ^๕ โดย^๕ เพราะ^๕ ฉะนั้น^๕ ข้าพเจ้า^๕ เห็น
ว่า^๕ ไม่^๕ ขัด^๕ ด้วย^๕ หนัก^๕ การ^๕ อย่าง^๕ ไ^๕

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า ได้^๕ มี^๕ มา^๕ ษิ^๕ ก^๕ อภิ^๕ ปราย^๕ ใน^๕ เรื่อง^๕ มาตรา^๕ ๓๖^๕ ประสงค์^๕ ว่า^๕ ถ้า^๕ จะ^๕ ให้^๕ ใช้^๕ พระ
ราช^๕ บัญ^๕ ญัติ^๕ เมื่อ^๕ ไ^๕ ให้^๕ ประกาศ^๕ พระ^๕ ราช^๕ กฤษฎีกา^๕ นี้^๕ ใน^๕ เรื่อง^๕ นี้^๕ มี^๕ ผู้^๕ แปร
ญัตติ^๕ เพราะ^๕ ฉะนั้น^๕ มา^๕ ษิ^๕ ก^๕ จะ^๕ ขอ^๕ แปร^๕ ญัตติ^๕ ว่า^๕ เมื่อ^๕ จะ^๕ ใช้^๕ พระ^๕ ราช^๕ บัญ^๕ ญัติ^๕ นี้^๕
บังคับ^๕ เมื่อ^๕ ไ^๕ จะ^๕ ได้^๕ ประกาศ^๕ เป็น^๕ พระ^๕ ราช^๕ บัญ^๕ ญัติ^๕ นี้^๕ จึง^๕ ไม่^๕ ชอบ^๕ ถ้า^๕ มา^๕ ษิ^๕ ก

ไม่เห็นด้วยในเรื่องที่ประกาศพระราชกฤษฎีกาแล้ว ก็เปลี่ยนเป็นอย่างเก่า
 ก่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ ออกประกาศให้ทราบล่วงหน้า
 ไม่น้อยกว่า๒เดือน ส่วนสมาชิกวุฒิสภาประสงค์จะให้คัดลอกความตั้งแต่ “ส่วน
 ในท้องที่” ออกจนหมดมาตรานั้น ในเรื่องถ้าเราพิจารณาถึงวิธ
 การของการอ่านกฎหมายแล้ว ก็กลับจะเป็นผลร้ายแก่ราษฎร เมื่อ
 พระราชบัญญัติประกาศเมื่อไรในหมู่เขตใด ราษฎรในภาคอื่น ๆ ที่
 ไม่เสียก็ต้องถูกเก็บทันที ถ้าเราอ่านมาตรา ๑๓๕ จะเห็นว่า ภายใต้
 ข้อบังคับแห่งมาตรา ๑๓๕ บรรดาเรือที่ใช้อยู่ในน่านน้ำสยาม นอกจาก
 เรือที่ใช้ในแม่น้ำโขง ต้องจดทะเบียนและรับใบอนุญาต เมื่อมาตรา ๑๓๕
 บังคับเช่นนั้น ถ้าสมาชิกวุฒิสภาประสงค์จะคัดออก แทนที่จะเป็นผลดี
 กลับเป็นผลร้าย แต่ที่กรมการเรือนั้นให้เช่นนี้ เมื่อพระราชบัญญัติ
 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา กระทรวงเศรษฐการจะได้ทำความตกลง
 กับข้าหลวงประจำจังหวัด และเมื่อเห็นว่าสมควรที่จะใช้พระราชบัญญัติ
 บังคับเมื่อใด ก็จะได้ให้ทราบภายใน ๓ เดือน ส่วนภาคอีสานกระทรวง
 เศรษฐการ กับข้าหลวงประจำจังหวัดอาจจะตกลงในบันทึกได้ เช่น
 เป็นผลดีแก่ราษฎร ถ้าคัดออกอย่างที่ว่าก็จะเก็บในเดือนตุลาคม เมื่อ
 เห็นว่าการแปรญัตติ กลับเป็นผลร้ายแก่ราษฎรเช่นนี้ควรจะถอนเสีย
 ขุนเด่นศักดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า ข้าพเจ้า
 ไม่ยินยอม และในทำนองเดียวกัน ถ้าเชื่อตามกรมการแล้ว

คิดว่าราษฎรจะนิยมน้อย กล่าวคือ ถ้าพระราชบัญญัติ^๕ได้ออกไป
แล้ว ก็ต้องเก็บเฉพาะท้องที่ ผู้ที่พอมมีพอกินเสียก่อน เช่นเวลาน^๕
เก็บได้ ๕ จังหวัดแล้ว ข้าพเจ้าจะถอนไปเพื่อประโยชน์อะไร ถึงแม้
ข้าพเจ้าจะแพ้ โวเดก็ขอให้ราษฎรเห็นใจว่า ข้าพเจ้าหวังดีต่อราษฎรจริงๆ

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า กรมการกิจทั้งสองนั้นดีในความในมาครานี้ไม่คนดะอย่าง คือท่าน
ประธานกรมการกิจว่าเป็นท่านอง ว่ามาตรา ๓๓๔ หมายถึง การบังคับ
พระราชบัญญัติ^๕ บังคับตนต่อเมื่อออกพระราชบัญญัติ ทนกรมการ
กิจที่ขณะนั้นก่ดง กล่าวเป็นท่านองว่าเมื่อไม่มีข้อความนี้ พระราช
บัญญัติ^๕จะไม่ออกบังคับเลย ข้าพเจ้าจึง ขอให้ขยายอีกที่หนึ่งว่า
มาตรา ๓๓๔ มีความหมายว่าอะไร เพราะเหตุว่ามาตรา ๓๓๕ มีใจ
ความว่าภายใต้มาตรา ๓๓๔

พ.ร.ต. พระยาศรียุทธเสนี ร.น. กล่าวว่่า มาตรา ๓๓๔ เกี่ยว
กับเรือต่างประเทศซึ่งเขาจัดทะเบียนมาแล้ว เราไปจัดเข้าเข้าอีกก็ไม่ได้

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่่า
ตามซึ่งท่านสมาชิกของใจนั้น น่าก่ดว่่าจะข้องใจเกินไป แท้จริงไม่น่า
จะข้องใจเลย คืออำนาจแห่งกฎหมายนั้นให้ออกกฎหมาย^๕ ๓ เดือนจึง
จะใช้บังคับ นี่ข้าพเจ้าก่ดว่่าเป็นเหตุซึ่งให้สิทธิราษฎรอยู่ ท่านจะ
ก่ดว่่ากฎหมายนั้นจะใช้บังคับในทซึ่งไม่บังคับนั้นเป็นไปไม่ได้ เพราะ

ท่านรัฐมนตรีเศรษฐกิจได้รับรองแล้วว่า จะตกลงกับเจ้าห้องประจำ
จังหวัดเสียก่อนว่าที่ไหนควรใช้ ที่ไหนไม่ควรใช้ ขออย่าได้มีความ
ข้องใจซึ่งไม่ควรข้องใจนั้นเลย ข้าพเจ้าขอให้ลงมติว่า จะควรยื่น
ตามกรรมาธิการหรือจะแก้ความของท่านสมาชิก มีผู้ใดเห็นด้วยขอให้
รับรอง

ร.อ. ชูนิรันดรชัย รับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า มีผู้รับรองให้ลงมติแล้ว เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าจะได้ตั้งปัญหาว่าควรจะต้องขอยกความซึ่งมีว่า “ส่วนในท้องที่อื่น
ซึ่งยังมีได้ บังคับให้มีการจดทะเบียนและออกใบอนุญาตนั้น เมื่อจะใช้
พระราชบัญญัติฉบับบังคับเมื่อใดให้ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ทราบล่วงหน้า
ไม่น้อยกว่า ๓ เดือน” ให้อภิปรายกันมากแล้ว มีผู้เสนอญัตติ
ว่าให้ลงมติแล้ว ข้าพเจ้าจะขอให้ลงมติว่าควรจะต้องตัดหรือไม่ตัด

ผู้ใดเห็นว่าควรตัดตามที่ผู้เสนอแปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓ คน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรคงได้ตามร่างของ
กรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๒ คน เป็นอันว่าที่ประชุมตกลงให้คงได้

ตามร่างของกรรมาธิการ

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่ ใน
มาตรา ๑๓๖ นี้ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ เพราะว่าข้าพเจ้าคาดคะเน
ว่าทำอย่างไร ก็พ้ออีก จึงได้แปรญัตติไว้ อีก...ขอให้ดูในข้อ...๒ คราว
นี้เรือเด็กเอาเป็นเรือใหญ่บ้าง.....

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผ่านมาแล้ว

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่ ยัง
ไม่ได้มานะอะไรเลย คือข้าพเจ้าพึ่งเด้นขอเมื่อกัน ความจริงเรื่องนี้เป็น
คนละประเด็นกับข้อก่อน

พระพิไลย์สุนทรภกร ผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต กล่าวว่ เรื่อง
ที่ตมชริกขอเมื่อกให้เพิ่มคอนทายมาตรา ๑๓๖ นี้กรรมาธิการจะเพิ่มให้
หรือไม่

ประธานสภาฯ กล่าวว่ เรื่องนายทองอยู่นี้ว่ากันให้เสร็จเสีย
ก่อน แปรญัตติว่าอย่างไรเท่าที่ได้แปรญัตติไว้

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่
เท่าที่ข้าพเจ้าได้แปรญัตติให้ตัดเรือเด็กออก คือว่าเรือที่ใหญ่กว่าเรือ
เด็ก ๆ คือชั้น ๖ และชั้น ๘ ไม่เอา

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ไม่เข้าใจ ท่านแปรญัตติตรงไหน.....

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มน ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่า
ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้แต่ที่คณะกรรมการ ขอให้ท่านพลิกดู

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า
ว่า ความมุ่งหมายของผู้แปรญัตติ คือต้องการว่า เวทีที่จะตั้งจุด
ทะเบียนนั้น ต้องเป็นเวทีที่มีขนาดใหญ่ตามที่กรมเจ้าท่ากำหนดคนเป็น
บทบัญญัติของมาตรา ๓๓๕ ซึ่งเราได้ผ่านมาแล้ว

นายพัก ณะงชดา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า
บัญญัติผ่านมาแล้วหรือไม่ผ่านนั้น เราจำเป็นจะต้องวินิจฉัยในเมื่อมีการ
แปรญัตติ แต่ถ้าหากว่าจะแก้ตามที่สมาชิกเสนอแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็น
ว่าไม่มีผลอะไร เพราะกฎหมายนั้นออกห้วนๆ โดยที่สมาชิกผู้หนึ่งเป็น
ผู้ที่เอาใจใส่ต่อราษฎรจริงๆ ข้าพเจ้าขอแนะนำในฐานะเพื่อนสมาชิกว่า
ถอนเสียเถิด

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มน ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่า เท่า
ที่ข้าพเจ้าพูดอะไรไปแล้ว ขอยืนยันเดิมไม่ถอน แม้จะได้คะแนนไม่กคะแนน
ก็ไม่ยอมถอน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เพราะฉะนั้นต้องลงมติ ความจริง
เรื่องนี้ก็ได้ลงมติกันมาหลายคราวแล้ว แต่เมื่อท่านยืน ก็ต้องลงมติอีก
คราวหนึ่งว่า ควรแก้ตามที่เสนอหรือไม่

ผู้ใดเห็นว่าควรแก้ โปรดยกมือขึ้น

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
 ว่า ความจริงความประสงค์ของผู้แปรญัตตินี้ ในมาตรา ๓๓๖
 ซึ่งต้องการให้เรือเด็ก ๆ ถูกตัดออกไปแล้ว ^{ซึ่ง}ท่านจะเอาข้อความมาเพิ่ม
 ลงไปนั้นไม่มีประโยชน์อย่างไร คือความประสงค์ของผู้แปรญัตติมุ่ง
 ประสงค์ในมาตรา ๓๓๕ คือเรือเด็กจริง ๆ ก็ไม่ต้องการให้เก็บ ต้องการ
 ให้เก็บแต่เรือโต ๆ แล้วมาตรา ๓๓๖ ก็มีข้อความซ้ำกันกับมาตรา ๓๓๕
 นั้นเอง เมื่อมาตรา ๓๓๕ ผ่านมาแล้ว จนกระทั่งมาปรึกษากันถึง
 มาตรา ๓๓๖ แล้ว จะย้อนไปมาตรา ๓๓๕ นั้นไม่ได้ ท่านประธานต้อง
 คัดสั้น ไม่ใช่ดงมด

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ในมาตรา ๓๓๖ ^{ซึ่ง}ท่านจะแก้ได้อย่างไร
 นายทองอยู่ ภูมพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า ใน
 มาตรา ๓๓๖ วรรคที่สอง คำว่าเรือเด็กนั้น คัด "เรือเด็ก" ออก แล้ว
 ก็เป็น "เรือใหญ่"

ประธานสภาฯ กล่าวว่า การที่ท่านขอให้ตัดเรือเด็กนั้น ไปคาบ
 เกี่ยวกับมาตรา ๓๓๕ ซึ่งเราได้ตกลงกันเสร็จแล้ว ^{มาตรา}นั้นเป็นมาตรา
 ที่ตัดจากมาตรา ๓๓๕ มาตรา ๓๓๕ นั้นวางหลักในเรื่องเก็บอัตรา
 มาตรา ๓๓๖ นั้นให้คงมีการจดทะเบียนต่อไปเท่านั้น ไม่ได้พูดถึงใน
 เรื่องอัตราเลย ถ้าท่านแก้ ท่านต้องแก้ด้วยเรื่องอัตรา เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าจะขอว่าท่านแปรญัตติไม่ได้

เก่าๆ ไร้แทนเรือ เขาเครื่องรถยนต์ ไปไร้แทนเรือมีมากแทบทุกคำที่
เดียว แต่ก็ไม่ได้ไร้ไปไหน ไร้บริเวณเกาะ ในสัปดาห์หนึ่งไร้
เพียงวันสองวันเท่านั้น บางวันไม่ได้ไร้ก็มี

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า มี
ผู้เสนอและมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าอยากจะทราบว่าจะแปรญัตติ
อย่างไร จะได้ตั้งประเด็น กรรมาธิการโปรดอ่านว่า เขาแปรญัตติ
ว่าอย่างไร

นายทองอินทร์ ภูพิพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ข้อแปรญัตติของสมาชิกผู้หนึ่ง เราต้องอ่านควบกับที่ถูกรื้อ
ฆ่าไปแล้ว คือว่า “แต่บทบัญญัติมาตรา ๖๓ ไม่ใช้บังคับถึงเรือกลไฟ เรือ
ยนต์และเรือเล็กที่ใช้เดินอยู่ในแม่น้ำโขง และเรือที่ใช้อยู่ในจังหวัดที่
เป็นเกาะ” คือหมายความว่า ต้องการยกเว้นเฉพาะจังหวัดภูเก็ต
จังหวัดเดียว ส่วนจังหวัดอื่นไม่ต้องการให้ยกเว้น แต่ถ้าตกลงเช่นนั้น
แล้วจะต้องไปได้ไว้ในมาตรา ๖๓ & ไม่ใช่ ๖๓๖

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ถ้าท่านยังยืนยัน ข้าพเจ้าจะให้ลงมติ
เดิมลงไปว่าจะให้ยกเว้นในที่นาน้ำฤๅเกิดความที่กรรมาธิการอ่านนั้นหรือไม่

ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้เพิ่มข้อยกเว้นลง ขอได้ โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าไม่ควรยกเว้น จะคงไว้ตามร่างของกรรมาธิการโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างของกรรมาธิการเดชาธิการสภาฯ อานมาตรา ๓๓๗

นายหอมจันทร์ วัฒนวิจารณ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา กล่าวว่า ในมาตรา ๓๓๗ ขอบอก ความที่ตนเห็นว่า “เวลาที่ยื่นเรื่องร้องขอใบอนุญาตต้องนำเงินไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินค่าธรรมเนียมสำหรับออกใบอนุญาตนั้นมาวางไว้ด้วย” ในข้อนี้กรรมาธิการไม่ยอมให้แก้ไข โดยอ้างเหตุว่าเป็นระเบียบเก่าซึ่งได้เรียกกันไว้เพื่อกันความหลบหลัดของผู้นำเรือหรือผู้มาต่ออายุ ข้าราชการเห็นว่าระเบียบเก่าๆ เก่าๆ ทำกันมาแต่อดีต ต้องพ้นสมัยมาแล้ว บัดนี้เรามาถึงเวลาที่เรจะต้องแก้ไขระเบียบบางอย่างให้สมควร สมัยเก่าที่เรียกเงินจำนวนนี้ไว้ก็เห็นจะเป็นด้วยเจ้าหน้าที่ตรวจตราไม่รอบคอบ เพื่อความสะดอกแก่ผู้ที่จะนำเรือมาต่ออายุใหม่ไว้ จึงได้เรียกไว้ เดียวกับการตรวจตราของเจ้าหน้าที่คนอื่นแล้ว จะไม่เรียกเงินมัดจำไว้ก็ได้ ผู้นำเรือมาต่ออายุต้องเป็นผู้ไม่หลบหลัดจึงนำเรือมา ถ้าเมื่อเขานำมาแล้ว เราจะไปนึกว่าเขาหลบหลัด ถ้าเช่นนั้นเขาจะนำเรือมาทำไม ข้าราชการเห็นว่าไม่ควรจะเรียกเงินมัดจำไว้ ควรเรียกก่อนเมื่อออกใบอนุญาตแล้ว

พระยาอรุณกรรรมณคดี ประธานกรรมการ กล่าวว่า ความใน
 มาตรา ๑๓๗ เรื่องเรียกเงินค่าธรรมเนียมไว้ กิ่งหนึ่ง ในพระราชบัญญัติ
 เดิม ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เจ้าหน้าที่ฝ่ายกรมเจ้าท่าได้
 ชี้แจงว่า ที่เรียกเงินไว้ กิ่งหนึ่ง เป็นการผ่อนผัน ไม่ใช่เป็นการบังคับ
 รุนแรงเกินไป คือตามธรรมดาเวลาที่ผู้ใดนำเรือมาจดทะเบียน บาง
 ที่ก็นำมาหลายลำพร้อม ๆ กัน เป็นการเด็ดขาดที่เจ้าหน้าที่จะทำให้
 สำเร็จพร้อมกันในวันเดียวได้ แต่ถ้าหากเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตให้
 ไม่ทันท่วงที ก็ไม่มีสิทธิจะนำเรือไปเดินได้ และจะต้องมีความผิด
 ในทางอาชญา ด้วยเหตุนี้เจ้าหน้าที่จึงได้มีการผ่อนผันคือรับเงินค่า
 ธรรมเนียมไว้ กิ่งหนึ่ง แล้วอนุญาตให้เรือนั้นออกไปเดินได้ โดยยังไม่
 ต้องคอยอยู่ ค้างเพื่อเป็นการผ่อนผันแก่ราษฎรมิให้เสียเวลาทำมาค้าขาย
 ถ้าหากว่าจะไม่เก็บเสียเลยก็เดี๋ยวก็มีเรื่องบวากอวบย่อย ๆ ว่า ผู้นั้นโดย
 เหตุที่ได้รับอนุญาตให้ ไปเดินเรือแล้ว เมื่อเดินแล้วก็ไม่นำเงินมาเสีย
 เลย บางทีเอาเรือหนีไปขายเสียด้วย เจ้าพนักงานเองก็ไม่รู้จะไปเก็บ
 เงินเอาแก่ผู้ใด ถึงกับเรือถูกลักเรือก็มี ตัวอย่างมีเช่น

นายหอมจันทน์ วัฒนวิจารณ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา
 กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้ฟังคำแถลงของท่านประธานกรรมการเห็นว่าเป็น
 ความจำเป็นที่จะต้องเรียกเงินค่าธรรมเนียมไว้ กิ่งหนึ่ง เพื่อบังคับการ
 หลบหลีก ดังที่กรรมการได้กล่าวแล้ว แต่ข้าพเจ้ายิ่งของใจจึงขอ

เรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการว่า การที่เขาหน้าเรือมา
มากเช่นนั้นแต่ยังไม่ได้ออใบอนุญาตให้ เป็นการคับคั่งกันเช่นนั้น เห็น
ว่ายังไม่ชอบ ควรจะประกาศเป็นคอกันๆ เมื่อต่ออายุแล้วจึงรับใบ
อนุญาตไปเดินได้ ส่วนควรถ้าทางราชการเศรษฐการจะปฏิบัติการเช่นนั้น

พ.ร.ต. พระยาศรยุทธเสณี ร.น. กล่าวว่า ในการควบคุมเรือ
ซึ่งต้องไปต่อมาเช่นนั้นแต่จนจะยากเหลือทน ฉะนั้นไปอยู่ที่นั่น ฉะนั้น
ไปอยู่ที่นั่น อีกประการหนึ่งขอให้ท่านเห็นใจเกิดเวลาดูจะเบี่ยงเรือตงแต่
เดือนถึงห้าคืบเป็นต้นมาเจ้าพนักงานทุกประเภทจะต้องระดมกันทุกแผนก
เพื่อจะให้การจดทะเบียนแล้วทันใจของราษฎร ขอให้ท่านไปดู ท่าน
จะเห็นว่าทางกรมเจ้าท่าไม่ได้หยุดเลยทีเดียว เวลาดูจะเบี่ยงเรือแล้ว
ระดมกันทุกแผนกมาช่วยกันจดทะเบียนของราษฎร เพราะฉะนั้น
จะให้จำกัดว่าห้าคืบนั้นให้มาเรือมาฉนั้น ตำบลนั้นให้มาเรือมา
ฉนั้น จะเป็นการยาก

นายหอมจันทร์ วัฒนวิจารย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา
กล่าวว่า ถ้าอย่างนั้นในเมื่อเขามาขอต่ออายุ ทางเศรษฐการจะรับรอง
เขาได้หรือไม่ว่าให้เขาเอาเรือไปเดินได้ ส่วนค่าใบอนุญาตนั้นให้เขามา
เสียต่อเมื่อเขามารับใบอนุญาต

พ.ร.ต. พระยาศรยุทธเสณี ร.น. กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้ ชี้แจงเช่นนั้น
แล้ว ท่านสมาชิกจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็แล้วแต่

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าท่านยังยืนยันให้ คัด
ความออกก็จะได้งมติ ท่านจะยืนยันหรืออย่างไร

นายหอมจันทร์ วัฒนวิจารณ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสระบุรี
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอถอน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ต่อไป

เดชาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๒๑๒

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๒๑๗

นายจิ่ง จริงจิตต์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้
แปรญัตติไว้ ในมาตรา ๒๑๗ น. ในข้อ ๒ คำว่าเรือยอร์ช “ของเอกชน
เป็นจำเรือใช้ ส่วนตัวของเอกชน” เพราะเหตุว่าเรือยอร์ชเป็นเรือชั้นสูง
ขอเปลี่ยนอยู่แต่เราดัดให้ ได้ สำหรับเรือชั้นต่ำก่อนเราก็ดัดให้ ได้
ด้วย เช่นรถยนต์หรืออะไรก็ตามที่จะใช้เป็นส่วนตัวของเอกชน ก็ควร
จะได้รับการยกเว้นด้วย จึงจะเรียกได้ว่ากฎหมายนี้ให้สิทธิความเสมอ
ภาคแก่ราษฎร

พ.ร.ต. พระยาศรัยทนต์ เสนี ร.น. กล่าวว่า “ คำว่าเรือยอร์ช
เอกชน ” ความนี้หมายความว่าเรือเอกชนธรรมดา เพราะในมาตราที่เกี่ยวข้อง
กับการเก็บค่าธรรมเนียมประภาคารและเครื่องนำร่อง ส่วนเรือส่วนตัว
ออกไปเป็นครั้งคราวนั้น ไม่มีการเก็บค่าประภาคารอยู่แต่ เพราะฉะนั้น

ในเรือเรือยอร์ชเป็นเรือชนิดหนึ่งซึ่งคามเทคนิคทางเรือแดงเป็นเรือที่
ดีเปรี๊ไฟไฉนเพราะ ซึ่งผิดกับเรือเอกชนธรรมดา ถ้าเป็นเรือเอกชน
ธรรมดาแล้ว ความกว้างออกไป และเรือที่ออกทะเลเช่นนี้ได้มีการควบคุม
คุมอยู่แต่ถือว่าเป็นเรือชนิดไหนควรรอกได้ ชนิดไหนออกไม่ได้ แต่อีก
ประการหนึ่งที่ยกเว้นเรือยอร์ชเอกชนนี้ ตามดำกถนิยมก็ใช้กันทั่วไป
และยกเว้นกันทั่วไป

นายจ้ง จริงจิตต์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง กล่าวว่า เมื่อเรือ
ยอร์ชยกเว้นได้แล้ว เรือยนต์ของบุคคลต่าง ๆ ที่เป็นของส่วนตัวควร
จะยกเว้นให้เขาด้วย เพราะเป็นเรือใช้ส่วนตัวเท่านั้น เรือยนต์ที่เดิน
ทะเลได้ทั่วไปในจังหวัดภูเก็ตเขาก็มีหลายลำ

นายทองอินทร์ ภิรมย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ในเรื่องเรือเอกชน ในเรื่องรถยนต์เราจะเห็นว่าสมาชิกส่วน
มากประสงค์จะให้เก็บภาษั้รถยนต์เอกชนให้แพง ครั้นมาถึงเรื่อง
เรือนักดับจะไม่ให้เรือเอกชนไม่ต้องเสียค่าภาษีเสียค่าประภาคารและ โคม
ไฟ ในเรื่องเรือยอร์ชเป็นเรื่องเรายกเว้นไม่เก็บภาษีประภาคาร ก็ถือ
ตามธรรมเนียมนิยมแบบต่างประเทศเท่านั้น ในเมืองไทยคงไม่มีเรือยอร์ช
เอกชนมากนัก ถ้าจะมีก็ดูเหมือนเป็นเรือพระที่นั่งมหาจักร์ลำเดียว

นายจ้ง จริงจิตต์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง กล่าวว่า ตามที่
กรรมาธิการเปรียบเทียบเรือยอร์ชกับรถยนต์นั้นผิดกัน รถยนต์เดิน
บนถนนที่ เราได้ทำขึ้น ส่วนเดินตามทางน้ำซึ่งธรรมชาติสร้างไว้ให้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ท่านยังคงยืนยันอีกเห็นจะต้องลงมติ
ข้าพเจ้าจะขอให้ลงมติว่าควรระแก้ความในมาตรา ๒๑๗ ข้อ ๒ หรือไม่
ความเดิมว่า เรือยอร์ชของเอกชน จะควรแก้เป็นเรือใช้ ส่วนตัวของ
เอกชนตามที่ท่านสมาชิกเสนอแปรญัตตินั้นหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควร
แก้ตามที่ผู้เสนอแปรญัตติไปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือรับรอง ๑๐ คน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ท่านเห็นผู้ใดเห็นว่าควรระแก้ตามร่าง
ที่กรรมาธิการเสนอ ไปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน เป็นอันว่่าที่ประชุมนี้ตกลงให้คงไว้ตาม
ร่างของกรรมาธิการ

เดชาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๒๑๕

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๒๑๗

นายมิ่ง เดชาติเรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กล่าวว่่า ตามมาตรา ๒๑๗ และมาตรา ๑๗๗ นี้ มีว่่าผู้ที่ทำการเกี่ยว
ข้องกับเรือ เช่นเป็นนายเรือ คันทวน ส้วง ไต้ก๋ง นายท้าย คนถือท้าย
หรือคนกต คนใช้เครื่องเหต่าน ท่านว่่าผู้ันนี้ต้องสอบควมรู้ได้ ข้าพเจ้า
ได้แปรญัตติไ้ว้ระเพราะนายท้ายกับคนถือท้าย แต่ก่อนท้จะอภิปรายถึง

เรื่องนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการว่า การสอบหรือ การออกใบอนุญาตให้บุคคลเหล่านั้น ได้จัดทำประวัติ คือชั้นเดิม นั้นได้มีการสอบที่กรมเจ้าท่า แต่ครั้นเมื่อได้ขยายเขตการควบคุมออกไปแล้ว การออกใบอนุญาตในเขตจังหวัดต่าง ๆ และได้ทำประวัติ อัตราค่าปรับเลยท้ายนั้นจะประมาณคนละเท่าใด เมื่อไม่เป็นการเดือดร้อนเกินสมควรแล้ว อาจระดมลงกันได้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ที่ท่านว่านมาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๗ นั้นจะมีผู้ใดทักท้วงหรือไม่ ถ้าไม่มีผู้ใดทักท้วงเป็นอันว่ามาตรา ๒๗๗ ผ่านไปได้ มาตรา ๒๗๘ ที่ท่านสมาชิกแปรญัตติได้ เชิญกรรมาธิการอธิบาย

พ.ร.ต. พระยาศรียุทธเสนี ร.น. กล่าวว่่า ในเรื่องควบคุมเรือ จะต้องมีการค้นยบตรนั้น แม้แต่กฎหมายปัจจุบันก็ยังบังคับอยู่แทบทุกแห่งแล้ว แต่ว่ากรมเจ้าท่าไม่มีจึงไม่จัดการ เงินที่ได้มีข้อพิพาทเกิดขึ้นจึงจะได้กระทำไป กฎหมายที่ออกมาจึงไม่ได้นอกเหนือไปกว่าพระราชบัญญัติเก่าเลย ส่วนที่จะยกเว้นคนถือท้ายและนายท้ายนั้นมีด้วยกัน คนถือท้ายนั้นความหมายจะเพาะสำหรับคนถือท้ายเรือบรรทุกติดต่อกับเรือเดินทะเล เช่นเรือใหญ่ ๆ ที่เข้ามาในเขตค้ำทำเป็นต้น เวลาไหนพวกนี้ไม่มีความรู้ เวลาไหนจะเข้าเทียบท่า เวลาไหนควรจะจอดบางที่ก็เก้ ๆ กัง ๆ เรือชนตักน้ำตายเป็นต้น เห็นว่าเป็นภัยแก่ประชาชน

มาก จึงต้องมีการควบคุม ต่างประเทศเขามีกการควบคุมทั้งนั้น เพราะฉะนั้น
จึงเห็นวามิยเวองนมมาก จึงควรจะจัดการควบคุมเสีย

นายมีง เตหาเรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าวว่
ที่ข้าพเจ้าของใจอยู่นั้น คือใครจะทราบว่าจะต้องเมื่อใด ขยายพระราช
บัญญัติออกไปทั่วพระราชอาณาจักร ในจังหวัดต่าง ๆ แต่จะจัดการ
ประการใด

พ.ร.ต. พระยาสุรยุทธเสนี ร.น. กล่าวว่ ในเรื่องการสอบ
ประกาศนียบัตรนั้น ที่แรกตั้งใจว่าจะจัดเจ้าหน้าที่งานออกไปประจำตาม
จังหวัดบางแห่งที่เห็นว่ามเืองมาก แต่เมื่อเสนองบประมาณขึ้นไปต้อง
ถูกลงมาบ้าง เพราะฉะนั้นจนเจ้าหน้าที่จะให้ในเรื่องการขยายจัด
ทะเบียนนมมอຍ จึงคิดว่ในทางการ ถ้าหากว่จะประกาศจัดทะเบียนเรือ
ที่ไหน จึงจะได้ประกาศนั้นว่จะได้ทำการจัดทะเบียนเรือจนนอนน
แล้วก็จะได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปจัดการตรวจสอบเรือ ทำเสียที่เดียวใน
โอกาสเดียวกัน

นายมีง เตหาเรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าวว่
ข้าพเจ้าพอใจแล้ว

เดชาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๒๗๘

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๒๘๐

พ.อ. พระยาวิเศษสังหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าว
 ว่า ในมาตรา ๒๘๐ ข้าพเจ้าได้ขอแก้ไขในวรรค ๒ คือตามพระราช
 บัญญัติเดิมบอกว่าประกาศนียบัตร นั้นให้มีอายุ ๕ ปี แต่อย่างใหม่
 มีอายุ ๓ ปี นับว่าเป็นการที่เราเก็บภาษีผู้ถือประกาศนียบัตร นเรวชน
 หรือทำให้ต้องใช้จ่ายมากขึ้น ข้าพเจ้าจึงขอแก้บัญญัติขอให้
 พระราชบัญญัติเดิมคือ ๕ ปี และค่าธรรมเนียมที่เก็บใหม่นักหาได้เปิด
 แปลงให้ต่ำกว่าเดิมอีกห้ามได้ คงเก็บตามเดิม คือกึ่งหนึ่ง ข้าพเจ้า
 เห็นว่าเจตนาเศรษฐกิจรุกรานทั่วกันหมด เพราะฉะนั้นควรจะกรุณา
 ดง คือเก็บ ๕ ปี ตามเดิม ซึ่งกรรมวิธีการไม่ได้แก้

พ.ร.ต. พระยาสุรยุทธเสนี ร.น. กล่าวว่า สำหรับคนถือท้ายเดิม
 ไม่มี และไม่มีกำหนด เพราะฉะนั้นกำหนดไม่มี กำหนดเดิมมีเฉพาะ
 นายท้ายเรือกับพวกใช้เครื่องจักร เป็นต้น ทั้งนี้ในร่างเดิมกำหนดไว้
 ๓ ปี โดยถือแบบต่างประเทศเขาเหมือนกัน คือต่ออายุจะให้มีการ
 คอบคุมเสมอ ๆ เพราะพวกนี้เป็นพวกจับจ่ายไป ๆ มา ๆ เสมอ ท่าน
 สมาชิกผู้หนึ่งยังข้องใจอยู่จึงได้เปิดยื่นจาก ๓ ปี เป็น ๕ ปี

พ.อ. พระยาวิเศษสังหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก
 กล่าวว่า ทั้งจริงข้าพเจ้าได้คัดค้านความมาจากพระราชบัญญัติ เพราะ
 ฉะนั้นจึงขอยืนยันว่าตามพระราชบัญญัตินั้น ๕ ปี

พ.ร.ต. พระยาศรัยทุษเสณี ร.น. กล่าวว่่า กรรมมาชิกาเว้าใจว่่า
ทำนพอใจแด้ว เพราะว่่า ๕ ปีของเดิมก็ยังคงอยู่เหมือนกัน

พ.อ. พระยาวิเศษสังหนาท ผู้แทนราชฎรจังหวัดนครนายก กล่าวว่่า
ข้าพเจ้าพอใจแด้ว

เดชาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๒๘๒

ค. ยู่เกี้ยง ทองตงยา ผู้แทนราชฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่่า
ในมาตรา ๒๘๐ วรรค ๓ ความว่่าหนึ่ง สำหรับคนถึ่ทำยนั้นทำนให้ม
บ้ายทองเห็ดองของกรมเจ้าท่าตามแบบที่กำหนดไว้ ผู้กรัดที่ค้นแซนซ้าย
เหนือศอกในเวด้าที่ท่าการอยู่ในเรือั้นด้วย ถึงแม้ว่่าคณะกรรมมาชิกา
จะได่คัดทั้ง ข้าพเจ้าก็ยังคงเข้าใจว่่าจะได่ได้ในกฎเส่นาบดีเป็นมันคง
คือได้่ที่ราคาบาทหนึ่งแพงเกินไป เช่นบ้ายรถยนต์หนึ่งแพงเหมือนกัน มีคน
มันกันว่่า ๒ บาทแพงไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนรัฐมนตรึ่เค้วชฎการ
ว่่าอย่าให้แพงนักเดย

พ.ร.ต. พระยาศรัยทุษเสณี ร.น. กล่าวว่่า ข้าพเจ้าขอรับรองว่่า
ที่คตนั้นคตด้วยความจริงใจ แด้วไม่คิดว่่าจะไปใ้ได้อย่างอื่นอย่างที่สม่าชิก
เข้าใจนั้นเดย

เดชาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๒๘๔

นายไ้ดว อินทรประชา ผู้แทนราชฎรจังหวัดศวรรคโลก กล่าวว่่า
มาตรา ๒๘๒ เมื่อข้าพเจ้ายกมือแด้วยังไม่ได้รับอนุญาต เพราะฉะนั้น

จึงต้องหวนมาใหม่ มาตรา ๒๘๒ เป็นบทบัญญัติลงโทษผู้ทำการ
 ควบคุมเรือ หรือ ทำการ ควบคุมเครื่องจักร โดยไม่ได้ รับประกาศนียบัตร
 แต่ทำโทษที่ลงไว้ ในมาตราหนึ่งเพียงว่าปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท จึงขอแปร
 ญัตติให้เพิ่มเป็นว่าจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน และปรับไม่เกิน ๑๐๐๐ บาท
 ในการที่แปรญัตติเช่นนี้ ถ้าหากจะคิดดูเพียงว่าผู้ ที่ควบคุมเรือ หรือ
 เครื่องจักร โดยไม่มีประกาศนียบัตรเขาทำการเฉยๆ เช่นนั้นแล้ว ไม่น่า
 จะต้องถึงกับลงโทษ แต่เมื่อคิดไปถึงอีกแง่หนึ่งว่าถ้าเรายอมปล่อยให้
 บุคคลที่ไม่มีความรู้เข้าไปทำการเช่นนั้น อาจจะทำกาเสียหายถึงที่เราเคย
 ได้ยินอยู่เรื่อยๆ ว่าเรือล่มคนตาย อะไรต่ออะไรเหล่านี้เป็นต้น เพราะเหตุ
 ว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ นอกลายบาง คุมเครื่องจักรบ้าง เรือไปชนกันล่มลง
 ทำให้เกิดเสียหายอยู่เรื่อยๆ ข้าพเจ้าได้เคยผ่านไปในที่ต่างๆ โดยทางเรือ
 ข้าพเจ้าได้เห็นอย่างชัดแจ้งว่า เรือเดินกลาง คับนายท้ายซึ่งมีประกาศนียบัตร
 มักจะนอนหลับปล่อยให้ลูกเรือผู้ที่มีความรู้เพียงหั้นซ้ายหั้นขวาควบคุมเรือ
 แทน ถึงเวลาเรือเข้าที่ขับขึ้น พวกที่ไม่มีความรู้ ก้าวลงใส่ข้อแอนแทนที่จะ
 หันหลัง กลับหันเข้าไปชนกันเข้า นี่เป็นภัยร้ายอย่างนี้ ข้าพเจ้าจึง
 เห็นว่าควรจะบัญญัติให้มีโทษจำคุกเขาไว้ด้วย เพื่อจะให้เขากดตัวแล้ว
 จะได้ ไม่ทำเช่นนั้น เป็นการป้องกันความเสียหายของประชาชน โดยแท้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัด อุบลราชธานี
 กล่าวว่่า กรรมาธิการได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้ว เมื่อสัมาชิก
 ประสงค์ที่จะให้มีโทษจำคุกขึ้นอีก กรรมาธิการก็ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าจะขอให้ตั้งมติว่าควรแก้ไข
อัตราโทษตามผู้เสนอประณัติคดี คือประณัติคดีว่าต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสามเดือน ปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ความผิดนั้นต้องระวางโทษ
ไม่เกิน ๕๐๐ บาท ทั้งนี้แก้เป็นว่าต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน
ปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไขตามผู้เสนอประณัติคดี
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๘ คน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างเดิม
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือรับรอง ๒๒ คน เป็นอันว่าที่ประชุมคัดกลงให้
แก้ความตามผู้เสนอประณัติคดี

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ความที่แก่นหมัดงั้น ผู้หนึ่งมีความ
ผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือนหรือปรับเป็นเงินไม่เกิน ๑๐๐๐ บาท
ข้าพเจ้าขอได้ “หรือ”

นายไต้ฉ ฉันทพรประชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี
กล่าวว่า ข้าพเจ้ามีความประสงค์ว่า “และ”

ขุนสุมหาหริตะคดี กล่าวว่า ข้าพเจ้าอยากจะขอทราบเวียนใน
นามของสมาชิกผู้หนึ่ง อยากจะขออันวอน ถึงแม้ว่าเรื่องนี้จะได้รับ
กันทั่วก็ตาม แต่ขอให้ท่านเห็นอกว่ากฎหมายที่ว่าจำกับปรับนั้น เขาต้อง

ตงทั้งสองอันเสมอ ข้าพเจ้าอยากจะอ่อนน้อมขอให้แก้เป็น “หรือ”
ถ้าท่านแก้เป็น “หรือ” ได้ ตุลาการเขาจะได้วินิจฉัยได้ ทั้งจำทั้ง
ปรับข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะไม่สบายใจ ขอให้เห็นอก ได้โปรดเขาออกเสีย

นายสีว อินทรประสา ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่า
ข้าพเจ้าตกลงให้ได้ “หรือ” ดังไป

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นขั้นตกลงว่า “ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๓๐๐๐ บาท”

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๘๔

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๒๘๐

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๘๓

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่านด้วยทมาตรา ๕

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่านด้วยทมาตรา ๕

นายทองอยู่ พนมพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า
ในมาตรา ๕ นั้น ในท้ายบรรทัดที่ ๒ ที่กรมการได้เติมขึ้นว่า “ถ้าเป็น
เรือเดินประจำทาง” นั้น มีความหมายแคบไป เพราะว่าถ้าหากว่า
จะจำกัดแต่เฉพาะเพียงเรือเดินประจำทางแล้ว เรือที่ไม่เดินประจำทาง

แต่สามารถพ่วงเรือได้ตั้ง ๓๐๐ ถ้าเช่นนั้นจะอย่างไร ถ้าไปจำกัดว่าเป็นเรือเดินประจำทางเสีย

พระยาอรรถกรกรมมนต์ ประธานกรรมการ กล่าว ว่า ตามที่สมาชิกจำนวนมากยังไม่เห็นชัด

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าว ว่า ตามที่คณะกรรมการเดิมในท้ายบรรทัดที่ ๒ แห่งมาตรา ๕ ว่า ถ้าเป็นเรือประจำทางนั้นมีความหมายแค่นั้น เหตุที่เรือที่ไม่เดินประจำทางนั้น ถ้าตามบทบัญญัติข้อนี้แล้ว เรือชนิดนี้อาจจะพ่วงได้ตั้ง ๓๐๐ ถ้าหรือตั้ง ๕๐ ถ้าก็ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอถามว่ามีความหมายแค่นั้น ถ้าเป็นเรือเดินประจำทาง

พระยาอรรถกรกรมมนต์ ประธานกรรมการ กล่าว ว่า คำว่า "เรือเดินประจำทางนั้น" นั้นมีคำแปลไว้แล้วในมาตรา ๓๓๘ ซึ่งได้ผ่านมาแล้ว

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าว ว่า ในมาตรา ๕ ข้าพเจ้าก็ได้แปรญัตติไว้ด้วยเหมือนกัน ถ้าหากว่าในการตกลงเช่นนี้อาจตกลงมีจำนวนไม่จำกัดแล้ว ท่านจะว่าอย่างไร

ประธานสภาฯ กล่าว ว่า สำหรับมาตราที่ท่านได้แปรญัตติไว้ว่า ตรีไว้

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่า
ในข้อนี้เท่าที่คณะกรรมการได้เติมลงไป ในตอนท้ายของข้อ ๒ นั้นแปล
ว่าตลอดถึงการสืบเปลี่ยนเรือใช้ชั่วคราวเท่านั้น ถ้าหากว่าจะมีจำนวน
เรือที่มากเกินไปเช่นนั้นแล้ว ทางกรรมการจะมีความเห็นอย่างไรบ้าง
ในเรื่องจำกัดหรือไม่จำกัด หรือจะปล่อยให้ห่างไปตัว ๑๐๐ ดังเช่นนี้

พระยาอรรถกรกรมมนต์ ประธานกรรมการ กล่าวว่า การลาก
เรือมีบทมาตราอื่นแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำสยาม
บังคับไว้แล้ว

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า พอใจหรือยัง

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่า
พอใจแล้ว แต่ในมาตรา ๕ นั้น คือหน้า ๗ อนุมาตรา ๔ ข้าพเจ้าได้แปร
ญัตติไว้ในอนุมาตรา ๔ กล่าวว่า “ตั้งคณะกรรมการชนบทนครราชสีมา
เพื่อกำหนดเงื่อนไขในเรื่องค่าโดยสาร ค่าระวาง ค่าจ้างเรือ และเวลา
ออกเรือ” นี่ข้าพเจ้าได้แปรต่อไปว่าและเวลาเลิกด้วย ไม่ใช่แต่เวลา
ออกเรืออย่างเดียว โดยเหตุนี้ที่ข้าพเจ้าต้องแปรญัตติเช่นนี้ ข้าพเจ้า
เคยประสพอุปสรรคมาแล้วในเรื่องนี้ เวลานั้นเรือในคลองบาง หาดวงมี
อยู่ ๓ อย่างด้วยกัน คือเรือแท็กซี่ ๑ เรือยนต์ขาวของบริษัท กับ
เรือจ้าง ใน ๓ อย่างนี้ไม่ได้ตรงรอยกันแต่ทีเดียว มักจะมีข้อพิพาทกัน
อยู่เสมอ ข้าพเจ้าเองก็เคยไปเป็นประชนอยู่บ้างไป รู้สึกว่าหนักใจ

มาก ซึ่งความจริงข้าพเจ้าไม่ควรจะไปเกี่ยวข้อง ควรจะเป็นหน้าที่
 ของฝ่ายบริหาร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงใคร่ที่จะขอเติมเวลาเด็กเรือ
 ด้วย แต่ว่าเรื่องเวลาเด็กเรือมีในอนุมาตราไม่ได้กล่าวไว้ แต่ว่า
 เรื่องเรือย่นครเวลาดำเนินไปเด็กเขาต้องเกือบ ๓ ชม ก็มีไม่มื่อเวลาจำกัด เรือ
 จ้างรูตอีกอีก หาดค้างคังไม่ได้ นี่แหละเป็นกรณีหนึ่งที่จะเป็นเหตุ
 ให้เกิดการวิวาท ถ้าหากว่าเรากำหนดว่า ๒ โมงเย็นเป็นหมดเวลาเดิน
 เรือย่นครแต่ละเรือที่กั้นแถว เมื่อกำหนดเช่นนี้แล้ว ข้อวิวาทก็คงไม่
 เกิดขึ้นเป็นอันแน่ แต่ถามเรื่องแถว เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่จะว่ากันไป

พ.ร.ค. พระยาศรีรพฺพชเรณู ว.น. กล่าวว่ เรื่องจำกัดเวลาเด็ก
 นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการตลิดทริกันไป เพราะว่าในบางกรณีหรือ
 บางครั้งบางคราว ผู้คนที่จะไปมาโดยสารเรือนั้นเราจะเขาเป็นยศคติไม่ได้
 และบางคนก็มีธุระร้อน อยากจะไปเรือย่นคร บางคนก็เห็นว่าถ้าไปได้
 ก็ขอให้ไปได้ก็แต่อย่างนั้น เช่นไปเรือจ้างเป็นต้น ในส่วนเรือจ้างนั้นถ้า
 ทำตามมาตรการต่อไปจะเห็นเงื่อนไขว่ามีเงื่อนไขอันหนึ่งว่า อาจ จะห้ามไม่ให้
 เรือเดินในคลองใดๆ ก็ได้ เป็นการสงวนสำหรับเรือจ้าง โดยเฉพาะ
 แถว แต่ว่าคลองที่ติดอยู่แถวเราจะไปตลิดทริเขาทีเดียวนั้น ไม่เป็น
 การสมควรเลย เว้นแต่คลองใดที่การไปมาจะเจริญขึ้นหรือคลองที่มีอยู่
 แล้วแต่เป็นคลองเด็กเกิดสมควร ทางกรมเจ้าท่าก็จะได้พิจารณาต่อไป
 แต่ที่จะไปตลิดทรินี้ทาง กรมเจ้าท่ายังไม่เห็นชอบด้วย

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าววา เรื่อง
นี้เราคง ปรมาธิการไว้ แล้ว และกรรมาธิการเหล่านี้ก็ตั้งตนแต่เป็นเจ้าของ
เรือและเป็นผู้แทนทงนน เมื่อเขาเห็นดั่งนั้นก็ควรจะให้เบนไปเช่นนั้น ใน
เรื่องความเดือดร้อนเหล่านี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีซึ่งเป็นเสนา
ธิการทหารเรือคงจะให้ความเข้าใจได้

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าววา เวลา
นี้เกี่ยวข้องกับเรื่องแปรรูปคดีกับกรรมาธิการ ไม่เกี่ยวข้องกับรัฐมนตรี เพราะ
ฉะนั้นควรจะพูดกันเฉพาะกับกรรมาธิการไม่ใช่พูดกับรัฐมนตรี

นายพัก ณ สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าววา
ในข้อนี้เป็นเรื่องที่จะตั้งกรรมาธิการขึ้นเป็นครั้งคราว ฝ่ายอื่นไหน
เป็นเรื่องที่กำหนดอำนาจให้กรรมาธิการ กรรมาธิการจะกำหนดเงื่อนไข
อย่างไรก็แล้วแต่กรรมาธิการ ถ้าหากว่าจะเพิ่มข้อความตามผู้เสนอ
แปรรูปคดีขึ้นมา ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นว่าจะเสียหายประการใด แต่หาก
ว่าเพิ่มขึ้นเพื่อได้อำนาจอย่างหนึ่ง และเพื่อให้อำนาจแก่กรรมาธิการ
เมื่อเห็นสมควรที่จะทำได้ ถ้าหากว่าเราไม่ได้เพิ่มอำนาจเข้าไว้แล้ว หาก
ว่ามีควมจำเป็นเกิดขึ้น กรรมาธิการก็จะได้กำหนด ข้าพเจ้าไม่เห็นเสีย
อะไร ข้าพเจ้าเชื่อว่ากรรมาธิการคงจะไม่ขัดข้อง

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าววา ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งมติ

ค. ยู เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี วับริง
ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ตามกรรมวิธีการก่อน จะขัดข้อง
หรือไม่

พระยาอรรถกรมมนุคต์ ประธานกรรมการ กล่าวว่่า คำว่่า
คณะกรรมการที่ท่านส่งมาชี้แจงผู้หนึ่งพูดเมื่อก่อนน นั้นหมายความว่า คณะ
กรรมการในมาตรา ๔ นี้ใช่หรือไม่

นายพิถ ฤตังชลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่่า
ถูกแล้ว

พระยาอรรถกรมมนุคต์ ประธานกรรมการ กล่าวว่่า ถ้าเช่น
นั้นกรรมการไม่มีความขัดข้อง ถ้าสภาฯ เห็นควรจะให้เพิ่มว่่าให้จำกัด
เวลาเล็กน้อย

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ถ้าอย่างนั้น ข้าพเจ้าจะขอให้ตั้งมติ
พ.ร.ต. พระยาศรยทนต์เสนีย์ ร.น. กล่าวว่่า ที่จริงในการเพิ่ม
[ข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่ถ้าพูดโดยทั่วไปแล้ว จะเห็นว่าเวลานั้นที่เดิน
ทุกคราวๆนั้น เขาเดินกันไม่มีเวลาหยุดเลยเช่นนี้ เดินไปพอถึงก็กลับ พอ
เข้าชั้นก็ไปอีก เพราะฉะนั้นถ้าหากว่่าจะกล่าวได้เช่นนี้ ก็จะไม่มีความ
ไม่ทั่วถึง กระทบ]

นายทองม้วน อัครถาวร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม
กล่าวว่่า ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในการที่จะเพิ่มขอความเช่นนี้ ตลอดทั้งเวลา

ออกเรือก็ไม่ควรกำหนดได้ ใน^๕กน เพราะเหตุว่าการที่จะไปตัดสิทธิ^๕ เรือ^๕ ก็ไม่เป็น^๕การสะดวก เพราะนโยบายของรัฐบาล^๕มีว่าประสงค์^๕จะให้ความสะดวกในการไปมา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควร^๕จะตัด^๕และเวลาออกเรือ^๕นอก

นาย^๕พุก ฤๅณ^๕สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัด^๕อุตรดิตถ์^๕ กล่าวว่า คณะกรรมการ^๕ที่๒๕^๕ โดยอาศัย^๕มาตรา^๕๗๗^๕ ก็เป็น^๕คณะกรรมการที่ประกอบด้วย^๕เจ้าของเรือ^๕และผู้แทน^๕ด้วย เพราะฉะนั้นเมื่อมี^๕กรณีพิพาท^๕กันเกิด^๕ขึ้น เห็นว่าสมควร^๕จะกำหนด^๕เวลา^๕เด็กเรือ^๕ด้วย ถ้าหากว่าไม่ให้^๕อำนาจ^๕เขา^๕แล้ว ไม่^๕กำหนด^๕ก็ได้

พ.ร.ต. พระยาศรี^๕รยทุษ^๕เสณี^๕ ร.น. กล่าวว่า กรรมการ^๕ไม่^๕ขัด^๕ข้อง^๕แต่^๕แต่^๕ประชุม

ประธานสภา^๕ กล่าวว่า ข้าพเจ้า^๕จะให้^๕ลง^๕มติ^๕ คือ^๕ว่า^๕ตาม^๕ที่^๕ผู้^๕เสนอ^๕แปร^๕ญัตติ^๕ไว้^๕ใน^๕อนุ^๕มาตรา^๕๕^๕ น^๕ค^๕ค^๕ว่า^๕ “และ” ออก^๕ และ^๕เติม^๕คำว่า^๕ “และเวลา^๕เด็กเรือ” อัน^๕ได้^๕ความ^๕ว่า “ตั้ง^๕คณะกรรมการ^๕ขึ้น^๕เป็น^๕กร^๕ง^๕คร^๕า^๕ว^๕เพื่อก^๕เ^๕น^๕ค^๕เ^๕น^๕ใจ^๕ใน^๕เร^๕ื่อ^๕ง^๕คำ^๕โดย^๕ส^๕าร^๕ คำ^๕ระ^๕ว^๕าง^๕ คำ^๕จ^๕ง^๕เร^๕ื่อ^๕ เว^๕ล^๕า^๕ออก^๕เร^๕ื่อ^๕และ^๕เว^๕ล^๕า^๕เด^๕็ก^๕เร^๕ื่อ^๕ คณะ^๕กร^๕ม^๕การ^๕นั้น^๕ให้^๕ร^๕วม^๕ท^๕ง^๕เจ้า^๕ของ^๕เร^๕ื่อ^๕หรือ^๕ผู้^๕แทน^๕ด้วย” ผู้^๕ใด^๕เห็น^๕ว่า^๕ควร^๕จะ^๕ตัด^๕คำ^๕ว่า^๕ “และ” ก^๕่อน^๕คำ^๕ว่า^๕ “เว^๕ล^๕า^๕ออก^๕เร^๕ื่อ” และ^๕เติม^๕คำ^๕ว่า^๕ “และ^๕เว^๕ล^๕า^๕เด^๕็ก^๕เร^๕ื่อ” ภาย^๕ห^๕ด^๕ง^๕คำ^๕ว่า^๕ “ออก^๕เร^๕ื่อ” นั้น^๕ค^๕า^๕ม^๕ที่^๕ผู้^๕เสนอ

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มน ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า
เรื่องคณะกรรมการข้าราชการไต่ถามแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ต้องไต่ถามอะไรโดย

ประธานสภาฯ กล่าวว่า แถลงแต่ที่ประชุม

ร.อ. ทิพย์ ประธานสภฯ ร.น. กล่าวว่า ในเรื่องการกำหนดเวลา
ออกเรือและเวลาเลิกเรือ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะ
กำหนดลงไปให้มีการกำหนดเวลาเลิกเรือด้วย ในเรื่องนี้อาพเจ้าได้เคย
เห็นรถยนต์บางจังหวัดที่มีรถยนต์มากเกินสมควร เป็นเหตุให้ยัง
การทำมาหากินกัน เมื่อเป็นเช่นนั้น การรับคนโดยสารทำให้เกิดการ
วิวาทกันขึ้นบ่อยๆ ถ้าหากว่ากำหนดเวลาเลิกและเวลาออกแล้ว จะ
ทำให้แบ่งการทำมาหากินซึ่งกันและกัน และจะไม่มีเรื่องวิวาทกันภาย
หลังได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะได้ตามที่มีผู้เสนอ
แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๕ คน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้ตามร่างเดิม โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๖ คน เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้คงไว้ตาม
ร่างเดิม

หยุดพักเวลา ๓๗.๑๒ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๗.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ขอให้ดำเนินต่อไป

เลขาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๖

นายทองอยู่ พนมพณณ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า ใน
มาตรา ๕ นั้นเท่าที่ได้แพ้ ใจตไปเมื่อสักครู่นี้ ข้าพเจ้าได้รู้ถึงถึงความ
เดือดร้อนในเรื่องอาชีพของกรรมกรเรือสำหรับเรือจ้าง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า นี้พูดถึงมาตรา ๖ เสร็จไปแล้ว

เลขาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๗.๗.๘.๑๐.๑๑.๑๒. ๑๔ เดิม เป็น ๑๓.
๑๓ เดิม เป็น ๑๔

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ได้พิจารณาถึงฉบับวาระที่ ๒ แล้ว
มีคน.....

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ในมาตรา ๒๘๓ วรรค ๒ มทพมพผู้คือย ๒๖ ให้
ก่อน มาตรา ๒๘๓ วรรคที่ ๒ คำว่า "ผู้ยื่นให้" พมพกับบเสียที่จริง
"ยื่นให้ผู้อื่น"

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า ก่อนที่จะออกเป็นวาระที่ ๓ อยากจะถามกรรมมาธิการว่า
มาตรา ๓๐๒ ความประสงค์เดิมจะให้ นายท้ายเรือรายงานเหตุการณ์
ที่เกิดขึ้นในการควบคุมเรือ แปลว่าเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นอย่างไรๆ

พ.ร.ศ. พระยาศรยุทธเสนาธิบดี ร.น. กล่าวว่า จะต้องพิจารณาเป็น
 ๒ แห่ง คือว่าเรือเดินภายใน นั้นอย่างหนึ่ง กับเรือเดินทะเลนั้นอีกอย่างหนึ่ง
 ซึ่งเรือเดินทะเลนั้นมีประเพณี ในขนบธรรมเนียมเรือมีว่าในระหว่างเดิน
 ทางไปนั้นแต่เห็นอะไรผิดประหลาดจะได้จัดไว้ใน ถอกบุค ส่วนเรือเดิน
 ในแม่น้ำแล้ว เจ้าจะพูดเช่นนั้นจะกว้างเกินไป ถ้าหากว่าเหตุการณ์เกิด
 จากหน้าที่โดยตรง หรือคนที่อยู่ในเรือกระทำโดยตรง ก็รวมถึงด้วย
 แต่ที่ว่าเวลาเรือเดินไปแต่เห็นเขาตีหัวกันกลางแม่น้ำ จะต้องรายงานนั้น
 เกินความประสงค์ไป เพื่อให้แคบและแบ่งเป็นตอน ๆ ส่วนเรือทะเล
 นั้นมีประเพณีและควบคุมกันอยู่แล้ว

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า บัดนี้ข้าพเจ้าจะได้ ให้พิจารณาเป็นวาระ
 ที่ ๓ คือว่าจะให้ออกพระราชบัญญัติเป็นกฎหมายใช้ได้หรือไม่ ผู้ใด
 ที่เห็นว่าควรออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้บังคับได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือรับรองพร้อมเพียงกัน เป็นอันว่าให้ ออกเป็น
 กฎหมายบังคับได้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ต่อไปร่างพระราชบัญญัติโทรเลขและ
 โทรศัพท พุทธศักราช ๒๔๗๗

หลวงวณิชติปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า
 ข้าพเจ้าคิดว่าน่าจะพิจารณารับหลักการพระราชบัญญัติที่ยังไม่ได้ รับหลัก
 การเพื่อจะได้ ส่งไปให้ กรมมาธิการพิจารณาต่อไป ถ้ามีฉันทันต์แล้วก็เกรง

ว่าพระราชบัญญัติที่ยังไม่ได้รับหลักการจ้งยังไม่ทันในสมัยประชุมนี้ ขอ
ได้โปรดพิจารณา

นายเตียง ไชยภาค รับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ที่จริงข้าพเจ้าได้อ่านและขอเสนอให้
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศักร์ที่แล้ว ท่านเพ็งพูดที่หลัง
เพราะฉะนั้นอยากจะให้เป็นไปตามนั้นก่อน ถ้าจะขอเปิดย่นระเบียบวาระขอ
ให้พูดขึ้นก่อนข้าพเจ้าเสนอ นี้ข้าพเจ้าได้เสนอให้พิจารณาพระราชบัญญัติ
นี้และจนกรรมวิธีการได้ ไปนั่งตามที่แล้ว เพราะฉะนั้นขอให้เป็นไปตามนี้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ก่อนที่จะปรึกษา ข้าพเจ้าขอแก้ รายงานของกรรมวิธีการเสีย
ก่อน หน้าที ๒ บรรทัดที่ ๒ ความเดิมว่า “มีการแก้ไขถ้อยคำโดยกรรม
วิธีการ” แต่ข้าพเจ้าขอเพิ่มข้อความต่อไปว่า “นายคาบยู่เกียงขอให้ตัดความ
ตอนท้ายออก คณะกรรมการไม่เห็นชอบด้วย” ในบรรทัดที่ ๔ คำว่า
“ขอเสนอ” ขอแก้ เป็น “ด้วยความเห็นชอบ” อ่านได้ความว่า “และ
ด้วยความเห็นชอบของผู้แทนราษฎร” บรรทัดที่ ๖ แก้เหมือนกันว่า
“และด้วยความเห็นชอบของผู้แทนราษฎร” บรรทัดที่ ๘ ขอตัดเลข
๒๘” ออก

เดชาธิการสภา ฯ อ่าน ในคำปรารภ และมาตรา ๓. ๔. ๕.

หตวงฉนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่่า
มาตรา ๔ คณะกรรมการได้ตั้งข้อสังเกตไว้ ข้าพเจ้าขอถามเจ้าหน้าที่

คือคุณหลวง โกวิทฯ จะขัดข้องหรือไม่ ดังนี้ คือคณะกรรมการได้
ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า โทรเลขนิสิตฯ ซึ่งคณะกรรมการได้ตั้งข้อสังเกต
ว่าควรจะมีพื้ในราชกิจจานุเบกษาเป็นอย่างไร ราษฎรจะได้ปฏิบัติให้ถูก
ต้องต่อไป

หลวงโกวิททอภัยวงศ์ กล่าวหาว่า ความจริงในเรื่องโทรเลขนิสิตฯ
ซึ่งคณะกรรมการได้วางข้อสังเกตว่าควรจะมีพื้ในราชกิจจานุเบกษา นั้น
สำหรับทางกรมไปรษณีย์เอง ขอเรียนคือที่ประชุมว่า ไม่มีการขัดข้อง
แต่อยากจะขอเรียนให้เป็นที่ทราบเสียอีกหน่อยหนึ่ง ว่า การที่จะตั้ง
พื้ไปรษณีย์ โทรเลขนิสิตฯ เราจำเป็นจะต้องมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง
บ่อย ๆ ครั้ง และ เกี่ยวกับการแก้ไข เกี่ยวกับสัญญาต่าง ๆ ซึ่ง
เราเข้าร่วมอยู่ด้วย อีกประการหนึ่งการที่จะเอาไปพื้ในราชกิจจานุเบกษา
นั้น ถ้ากรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีไม่ขัดข้อง และจะทำให้ข้าพเจ้า
ได้เร่งทันความต้องการและไม่เสียหายแก่ประโยชน์ของราษฎรที่จำเป็นจะ
ต้องส่งโทรเลขแล้ว ทางกรมไปรษณีย์ไม่ขัดข้อง

น.ต. หลวงอำรงนาภาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวหาว่า หนังสือราชกิจจานุเบกษา
ได้สัญญาว่าจะปรับปรุงแก้ไขใหม่ และได้ขออนุมัติคณะรัฐมนตรีเป็น
การเรียบร้อยแล้ว เดือนตุลาคม ก็จะได้ปรับปรุงกันใหม่ และข้อสังเกต
ของกรรมการที่ตั้งมานี้ ยังไม่อยู่ในวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นเรื่อง ซึ่ง

บรรจุนอยู่ในหนังสือราชกิจจานุเบกษา เพราะฉะนั้นในการที่ตั้งข้อตั้งเกณฑ์เอาไว้
นี้ จะต้องไปพิจารณาต่อนั้นว่า ข้อบังคับหรือว่าประกาศ หรือกฎ กำ
ตั้ง ของกรมไปรษณีย์จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณชนเพียงใด และเมื่อ
เห็นว่าเป็นประโยชน์ก็จะตั้งให้ได้

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า
ข้าพเจ้าคิดว่าโทรเลขชนิดที่เสนอนี้ เกี่ยวแก่ประโยชน์ของประชาชนทั่วไป
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าหวังว่ารัฐบาลคงจะไม่ขัดข้อง

น.ต. หลวงข้าราชการอาสาสมัคร ร.น. กล่าวว่า เรื่องนี้ถ้าจะพูดไป
แต่ก็เป็นหน้าที่ของกรมไปรษณีย์ โดยเหตุว่าเป็นประโยชน์ของกรม
ไปรษณีย์เอง ที่จะพิมพ์สมุดข้อบังคับเพื่อให้มหาชนทราบ สำหรับ
หนังสือราชกิจจานุเบกษา ตามที่ระเบียบปรับปรุงใหม่ เราจะไม่ต้องการให้กรงวังใน
การที่พิมพ์เพิ่มหน้ากระดาษนั้นทำให้ประชาชนต้องซื้อด้วยราคาแพง ต้อง
การอบรมให้แพร่หลายในประชาชน ให้รู้ในการปกครองระบอบใหม่
กรมไปรษณีย์ โทรเลขควรจะจัดการพิมพ์เอาเอง

เดชาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๕, ๖, ๗ มาตรา ๘ เดิมเป็น
มาตรา ๘ มาตรา ๘ เดิมเป็นมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๐ เดิมเป็นมาตรา ๑๑
มาตรา ๑๑ เดิมเป็นมาตรา ๘ มาตรา ๑๒.....

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า
มาตรา^๕นี้ข้าพเจ้าได้ประมุขิต แต่^๕ว่าเมื่อกรรมาธิการได้พิจารณา^๕เรื่อง

กรรมวิธีการไม่ได้เรียกข้าพเจ้าไปถาม เพราะฉะนั้นจึงไม่รู้จักว่ากรรมวิธีการมุ่งหมายว่าอย่างไร ที่ข้าพเจ้าแปรญัตติได้นั้น ข้าพเจ้าแปรญัตติขอให้ตัดออก คือตัดออกตั้งแต่วันที่ ๒ คำว่า “หรือพนักงานโทรเลข” จนหมดมาตรา คือ ตัดคำว่า “หรือพนักงานโทรเลขคนใดบกพร่องต่อหน้าที่อันเกี่ยวแก่การรับ การส่ง หรือการส่งมอบข่าวสารใดๆ และพนักงานนั้นๆ ก็ไม่ต้องรับผิดชอบในการสูญหายหรือเสียหายนั้น เว้นแต่คนจะก่อให้เกิดขึ้น โดยเจตนา หรือโดยกตัญญู หรือโดยความประมาทเดินเตลี่ย่ำแย่” ที่เขียนไว้เดิมอย่างนั้น ข้าพเจ้าขอให้ตัดออกด้วยเหตุใด ด้วยเหตุว่า ถ้าความผิดในเรื่องโทรเลขโทรศัพท์แล้ว รัฐบาลไม่รับผิดชอบ ถ้าหากว่าเกี่ยวกับเจ้าพนักงานของรัฐบาลด้วยแล้ว และถ้าไม่รับผิดชอบแล้ว จะลำบากเหลือเกิน ถ้าหากว่าเขียนกฎหมายไว้เช่นนี้จะทำให้เจ้าพนักงานไม่เอาใจใส่ในกิจการนั้นด้วย บางคราวโทรเลขส่งมาผิดไป เจ้าของขอสอบว่าผิดหรือถูก ก็เรียกเอา ๓๐ สตางค์ ไปดูที่ผิดนั่นเอง ๓๐ สตางค์ก็ไม่คุ้มเสียด้วย เจ้าพนักงานโทรเลขโทรศัพท์จะเดินเตลี่ย่ำแย่ไปอีกประการหนึ่งรถด่วนจากเชียงใหม่มาถึงกรุงเทพฯ ๒ โมงเช้า หนึ่งสี่ถึงมือข้าพเจ้าบ่าย ๕ โมง คุงอะเดินทางตั้งแต่สถานีรถไฟไปถึงบ้านข้าพเจ้าถึง ๕ โมงเย็น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะให้อำนาจนี้ไว้ ขอประทานตัดออก

นายมังกร ตามเด็น กล่าวว่ ตามญัตติของสมาชิที่ขอแปรไฉนั้ กรรมกรได้พิจารณาแล้ว และได้ตัดคำว่ร้ายแรงออก เพราะว่พอส่มควรแล้วไม่จำเป็นจะต้องตัดออกทั้งหมดตามท่สมาชิผู้นั้นเสนอ

หุดวงโกวิททอภยวงศ์ กล่าวว่ ข้าพเจ้าขอประทานกรวบเรียนว่ตามท่ท่านสมาชิผู้นั้นอยากจะทำให้ออกให้ตัดท้งวรรคนี้ออก ข้าพเจ้าขอประทานเรียนว่ไม่เป็นการสมควร ถ้าท่านสมาชิผู้นั้นอธิบายได้ทรวบว่การทำงานโทรเลขหรือโทรศัพทเป็นอย่างไรแล้ว ท่านอาจจะทำคำว่ “อย่างร้ายแรง” ไว้ให้แก่ข้าพเจ้าเป็นแน่ ด้วยเหตุท่ว่าการส่งโทรเลขนั้นจะต้องฟังด้วย หาดเสียงด้วย ท่เขาเรียกว่าเครื่องชาอเคอร์ ต้องทำงานถึง ๖ ชั่วโมง ต้องเผดอแงๆ การส่งโทรเลขมีดี สุ่มคิดว่ตัวหนึ่งมี ๒ จุด หรือถ่มฟังก็เป็นอย่างอื่นไปแล้ว เพราะฉะนั้นการเดินเลขก็มีบ้างซึ่งอาจจะเป็นโดยเจตนาหรือโดยเห็น้อยก็ได้ เพราะฉะนั้นเจ้าพนักงานไม่ว่านุ้ใครจะทำงานชนิดนี้จะต้องพลาดพลั้งไปบ้าง ข้อบังคับอันนี้ กรมไปรษณีย์ โทรเลขของสยามจะทำแต่หึ่งเดียวก็ห้ามมิได้ ในสาเกตท้งไปซึ่งสยามเป็นภาคกับเขากันบัญญัติไว้อย่างนี้ การโทรศัพท ก็เหมือนกันนางโทรศัพทคนเดียวจะต้องไฉ่หึ่งถึง ๖ ชั่วโมง นี้ลตุ้หรือว่การต่อจะไม่ให้พลาดบ้างเชียวหรือ ข้าพเจ้าได้ขอรับรองกับรัฐมนตรีแล้ว ว่ขอเพิ่มจำนวนคนอีก และจนบคนก็ไม่เห็นให้เสีย ถ้าพลาดไปบ้างก็ไม่ควรจะทำเอาโทษ นี้ไปถึง ๕ ชั่วโมงก็คองผิดบ้าง เราไม่ต้องใช้เทบเหมือนครั้ง

โบราณ กระดาษไม่มี ความเจริญมากขึ้น เขาก็เลิกใช้อย่างเก่า พังก็
ข้อมมัดพาดไปบ้าง เพราะอาจจะติดม ทำให้จุดบางจุดไม่ได้ยิน ก็
กลายเป็นอีกตัวหนึ่งไปได้ เพราะเหตุฉะนั้นควรจะให้เขาคำว่า “ร้ายแรง”
ไว้ด้วย

หุดงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่
เมื่อข้าพเจ้าได้ พักทานผู้ ทำการแทนอธิบดีได้ กล่าวว่ วิจัย^๕ ๕๕๕
ก็ทำกนอย่างนั้น เมื่อเป็นเช่นนี้ข้าพเจ้ากขอกอน

ประชาชนสภาฯ กล่าวว่ ผ่านไปได้

เดชาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๓๓

ขุนอินทรภักดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าวว่ ที่
กรรมาธิการตัดคำว่ “ร้ายแรง” ในมาตรา ๓๓^๕ นออก ข้าพเจ้าเห็นว่า
ควรคงไว้ เพราะเหตุว่มาตรา ๓๓ เป็นความรับผิดชอบของรัฐบาล เดิน
เด้อหรือประมาทเป็นได้ง่าย ถ้าหากว่รัฐบาลจะรับผิดชอบเรื่องเด็ก ๆ
น้อย ๆ ความผิดจะบังเกิดแก่รัฐบาลมากเกินไป คำว่ “ร้ายแรง” ใน
มาตรา ๓๓^๕ นี้เขาไว้ตามเดิมจะเป็นประโยชน์แก่รัฐบาล

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่ ในชั้นต้นมีผู้แปรญัตติขอให้ตัดคำ^๕ นออก คณะกรรมาธิการได้
พิจารณาโดยรอบคอบแล้ว เห็นว่การที่เรำจะให้ ความคุ้มครองมาก
เกินไปก็เสื่อมเสียผลประโยชน์ของประชาชน^๕ จะไม่ให้ประชาชนได้รับ

อะไรด้วยเลย จะให้ประโยชน์แก่เจ้าพนักงานมากเกินไป ก็ไม่ชอบ จึง
ตกลงคดี “ ร้ายแรง ” ออก คณะกรรมการเห็นว่า การส่งโทรเลข
โทรศัพท้อาจจะมีการบกพร่องในเหตุที่เราจะไม่รู้ ซึ่งขณะที่ส่งโทรเลขหรือ
โทรศัพท้อาจจะถูกลดทอนหายไป ทำให้ขาดต่อกบพร่องก็ไม่ควร
อยู่ในความรับผิดชอบอยู่แล้ว ถ้าเราจะเพิ่มคำว่า “ ร้ายแรง ” ลงไป
และเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งไม่เกี่ยวกับเหตุการณ์ภายนอก ก็ควรจะให้เจ้า
พนักงานนั้นรับผิดชอบด้วย เช่น เป็นต้นว่า เกี่ยวหรือไม่ตั้งใจทำงาน
ง่วงเหงาหาวนอน ดงันเป็นต้น ซึ่งอยู่ในการประมาทในงานในหน้าที่
ของผู้นั้น ส่วนผู้หนึ่งได้กระทำโดยรอบคอบแล้ว ถ้าหากว่าความบก
พร่องนั้นเกิดขึ้นจากความรอบคอบของเขาเอง เราก็ให้อภัย จึงเห็น
สมควรจะให้คดีคำ “ ร้ายแรง ” ออก

ขุนอินทรมภักดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าววา ญัตติ
ของข้าพเจ้านั้น เป็นญัตติเกี่ยวข้องกับด้วยรัฐบาล ถ้าหากว่าไม่เป็นการขัด
ข้อง จะผ่านไปได้

น.ต. หลวงข้าวงนาอาสาดี ส.ต. ร.น. กล่าววา ขอให้ลงมติ

ประชาชนสภาฯ กล่าววา ตามที่ท่านกล่าวนี้เป็นมาตรา ๓๒ ใช้
หรือไม่

ขุนอินทรมภักดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าววา
มาตรา ๓๓

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ขอให้ลงมติว่าควรจะได้.....

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
ไม่มีผู้รับรองญัตติที่เสนอ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า รัฐบาลเสนอให้ลงมติ

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
รัฐบาลเสนอให้ลงมติ แต่ว่าทางนี้ได้เสนอญัตติ แต่ไม่มีผู้รับรอง จะ
เป็นญัตติไม่ได้ ไม่มีผู้รับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า การเพิ่มขึ้นใหม่เขาแปรญัตติได้

นายพัก ณ สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
การแปรญัตตินั้นต้องมีผู้รับรอง แต่ไม่มี และเขาไม่ได้แปรญัตติไว้ก่อน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านแปรญัตติไว้หรือเปล่า

ขุนอินทรภักดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าวว่า ไม่ได้
แปรญัตติไว้ ข้าพเจ้าขอเสนอเช่นนั้น ใครมีความเห็นพ้องด้วยโปรด
รับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ค. เทียม ศรัทธา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่า

ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีมากในการที่คณะกรรมการได้เอาใจใส่ความเป็นอยู่
ของราษฎร คือเกรงว่าราษฎรจะเสียหาย ทนกับมีผู้แทนราษฎรเสนอ
ให้อำนาจแก่รัฐบาลและให้โทษแก่ราษฎร ข้าพเจ้ารู้สึกแปลกใจมาก
ข้าพเจ้าเห็นว่าตามที่คณะกรรมการตรงความเห็น ข้าพเจ้าเห็นว่า ตั้งแต่

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าจะขอให้ตั้งมติ...

หอดวงวณิชปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า
ขอประธานไทย เมื่อตะกิดมาชิกผู้เสนอขอแปรญัตตินั้น ไม่มีผู้รับรอง
ประธานสภาฯ กล่าวว่า มีผู้รับรองแล้ว

หอดวงวณิชปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า
เมื่อมีผู้เสนอว่าไม่มีผู้รับรองแล้ว ครั้นภายหลังจึงได้มีผู้รับรองขึ้น
ข้าพเจ้าเห็นว่าคำแปรญัตตินั้นใช้ไม่ได้ เพราะได้ตกไปแล้ว ไม่มีผู้รับรอง
เวลานั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ถูกต้องตามข้อบังคับ เพราะได้ตกไปแล้ว
ขอให้ท่านผู้เป็นประธาน โปรดพิจารณาให้ด้วย

นายสร้อย ฉันทาปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่า
ถึงแม้ว่าไม่มีผู้รับรองก็จริง แต่ประธานไม่ได้ตัดสินว่าตกไป และมีผู้
รับรองขึ้น ก็ชอบแล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะให้ตั้งมติได้เพราะ
มีผู้รับรองแล้ว ผู้ใดเห็นควรจะให้คงคำว่า "อย่างร้ายแรง" นี้ไว้
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๓ คน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะคัดออกอย่างที
คณะกรรมการเสนาอ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๓ คน เป็นอันว่าให้คัดออกตามกรรมวิธีการ

ประชาชนสภา ฯ กล่าวหา ทั่วไป

เดชาภิการสภา ฯ อ่าน มาตรา ๓๕, ๓๕, ๓๖, ๓๗, ๓๗, ๓๘, ๒๐

๒๓, ๒๒

ค. ยู่เกียง. ทองตงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวหา
 ข้าพเจ้าชอบคุณที่ท่านกรรมาธิการไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าได้เปรียบคดีขอ
 คดีคำว่า “และให้ปรับเรียงรายตั้งป่าหี ไม่เกินสองร้อยห้าสิบบาท ทุกๆ
 ตั้งป่าหี หรือเศษแห่งตั้งป่าหี ตลอดเวลาที่ยังคงบำรุง หรือใช้แนว
 สายหรือสายลวดอยู่ หรือที่ยังคงทำผืนดินง่อนไขอยู่ “และขอเดิมคำเหล่านี้
 แทน “และเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะบังคับให้ วั ทหรือทำลายเครื่อง ไทโรเด
 ไทโรคัพท์ และเครื่องอุปกรณเหล่านี้เสีย” ก็เพราะเหตุว่าตามธรรมเนียม
 เมื่อมีบุคคลกระทำการละเมิดกฎหมายคือเครื่อง ไทโรเด ไทโรคัพท์ โดยไม่
 ได้อนุญาตตามความในมาตรา ๙ หรือมาตรา ๒๐ แล้วเจ้าพนักงานต้อง
 ร้องอุทธรณ์และถูกปรับ แต่เขาจึงกระทำการผิดเช่นนั้นเสียก็เอาเงินค่าปรับ
 เช่นนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ถึงแม้ว่าทาง กรมไปรษณีย์ ไทโรเดและ ไท
 คัพท์จะเป็นรัฐพาณิชย์ ก็ควรจะให้เป็นการเด็ดขาด จะต้องบังคับ
 ให้ถอนหรือรื้อไปไม่ควรให้คงไว้

พล.ต. พระยาประเสริฐสงคราม กล่าวหา เรื่องนี้เกี่ยวกับที่ว่าผู้ที่
 กระทำผิดหากว่าจะได้รับโทษอาญาหรือปรับตามกฎหมายก็ดี แต่ว่า
 การกระทำผิดยังทำความเสียหายให้แก่รัฐบาลอยู่เรื่อยไป เช่นอย่างว่า

ในเรื่องเครื่องโทรเลขโทรศัพท์ และสิ่งที่เกี่ยวข้องกันเช่นนั้น แม้เราจะเกิดคดีฟ้องร้องก็จริง แต่ว่าในขณะที่อยู่ในระหว่างพิจารณานั้น ความเสียหายของรัฐบาลยังจะต้องเสียหายไปเรื่อย ๆ จากผู้กระทำผิด เหตุฉะนั้นจึงให้มีบทให้เพิ่มค่าปรับ และผู้นั้นยังไม่ยอมเลิกถอนก็ให้เสียหายค่าปรับอีก ฉะนั้นกรมการจึงไม่ยอมแก่ตามผู้แปรญัตติ

ด. ย. เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่าเพื่อบริการให้เสียหายของสภา ฯ ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามผู้ทำการแทนอธิบดีกรมไปรษณีย์ว่า ที่ข้าพเจ้าทำเช่นนั้นจะพอใจหรือไม่ หรือท่านอธิบดีจะต้องการเงินเป็นเครื่องทดแทนการถอนหรือทำลายเครื่องนั้น

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ : กล่าวว่า ความจริงถ้าฟ้องกันแล้ว ก็เสร็จกันในวันเดียว เราฟ้องเอาเงิน คิดคุกคิดตารางก็ความเรื่อง แต่เดี๋ยวนี้ตามฟ้องแล้วผู้นั้นไม่ยอมเลิก แต่ว่าผลประโยชน์ของราษฎรสำคัญที่สุด การใช้โทรเลขที่ดี โทรศัพท์ที่ดี เป็นของสำคัญรองพ้องค่าที่จะต้องเสียหายมาก ถ้าไม่ปรับให้เขาขาดเพื่อบังคับกันเดี๋ยวก่อนแล้วขณะที่ฟ้องร้องกันจะเสียประโยชน์ของราษฎร ถ้าเราพิจารณาเพราะเหตุประโยชน์ของราษฎรในเรื่องการค้าขายก็คืออะไรก็ดี จะคิดต่อไม่ได้ เป็นอันใช้ไม่ได้ ราษฎรในคอนั้นที่จะใช้โทรเลขโทรศัพท์ก็ไม่ได้ ในฐานที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรคนหนึ่ง เราควรจะรักษาผลประโยชน์ของราษฎรดีกว่า คือว่าเราทำได้เพื่อประโยชน์ราษฎร

ค. ยู่เกียง ทองตงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าววา
ถ้าจะอ่านตามมาตรา ๕๑ ผู้ที่จะกระทำผิดนั้นเป็นผู้ที่ได้รับอนุญาต
ผู้ที่จะทำนุบำรุงโทรเลขโทรศัพท์ที่จะต้องได้รับอนุญาตจากกรมไปรษณีย์
จึงจะทำได้ คราวนั้นผู้ตั้งเครื่องกรมไปรษณีย์จับได้ ไม่บังคับให้เขา
รื้อถอน แต่กลับปรับเอาเงิน เมื่อกรมไปรษณีย์ต้องการเช่นนั้น ข้าพเจ้า
ก็รื้อถอน

เดชาธิการต์ภาฯ อ่านมาตรา ๒๓

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการต์ภาฯ อ่านมาตรา ๒๔

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการต์ภาฯ อ่านมาตรา ๒๕

ค. ยู่เกียง ทองตงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าววา มาตรา
นี้ข้าพเจ้าขอคำอธิบายจากท่านกรรมาธิการในเรื่องอาญัตติสัญญาณท่าน
ไม่ได้ตั้งใจโดยที่ข้าพเจ้าต้องการทราบเพราะเหตุว่ามาตรานี้บอกว่า ผู้
ใดเอาความหมายของอาญัตติสัญญาหรือข่าวร้ายโทรศัพท์ทั้งหมดหรือ
บางส่วนไปแพร่พรายแก่ผู้ใด ๆ ผู้ไม่มีสิทธิจะรู้ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิด
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๓๐๐๐ บาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ คำว่าอาญัตติสัญญาในที่นี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเช่นนี้ เช่นขี้ด ๆ เป็น
ตัว ก. แล้วข้าพเจ้านำมาบอกกับผู้อื่น ว่าขี้ด ๆ เป็นตัว ก. ต้องถูกปรับ
เช่นนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอคำอธิบายจากท่านกรรมาธิการว่าอาญัตติ
สัญญาคืออะไร

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่
ที่สมัครมาชิกแปรญัตตินั้น บอกว่าจะขอคำชี้แจงของกรรมาธิการ เราจะ
ชี้แจงก็ได้ไม่เห็นแปลก แต่ว่าข้าพเจ้าขอโยนหน้าท่อนั้นไปให้ อธิบดีกรม
ไปรษณีย์อธิบาย

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ กล่าวว่ ข้าพเจ้าขอกราบเรียนต่อสภา
ว่อาณัติสัญญาณนี้ คือเขาเรียกว่าโคด คือการส่งโทรเลข เราส่ง
กันด้วยโคด โคดที่เป็นโคดดับก็มี โคด เอ บี ซี ก็มี โคด เอบีซี
เป็นโคดที่คนทุกคนทราบแล้ว แต่โคดดับของกรมไปรษณีย์นั้น เจ้า
หน้าที่นำไปบอกแก่คนอื่นเขาแล้วเขาอาจจะรู้อะไรก็ได้ เพราะฉะนั้น
เจ้าหน้าทของกรมไปรษณีย์ต้องระวังตามอดหนอกที่เดียว ในเรื่อง
เช่นนี้ต้องถือกันอย่างเคร่งครัด ต้องถือว่เป็นเรื่องลับอย่างที่สุด เพราะ
ฉะนั้นจึงได้วางไว้แบบนี้ อย่างเช่นข่าวสาร ถ้าผมคิดว่ ข้าพเจ้าจะเขียน
หนังสือเป็นส่วนตัวอย่างนี้แล้วเจ้าหน้าทเขาไปขยาย อาจจะเกิดเสีย
หายก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงห้ามไว้ว่ เจ้าหน้าทจำบนจะต้องส่งความ
ลับของประชาชนทั้งหมด หวังว่คงจะเข้าใจ

ต.ยู.เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่
ในนี้ไม่ได้แจ้งไว้เลยว่เจ้าหน้าทหรืออะไร ข้าพเจ้าได้แปรญัตติ คือ
ได้แสดงข้อสังเกตไว้ว่ ถึงแม้ว่ในมาตรานี้หมายถึงระดับแล้ว
ข้าพเจ้าก็ยินดีที่จะให้เป็นไปเช่นนั้น แต่ถ้าอ่านว่อาณัติสัญญาณนี้หมายถึง

ถึงประชาชนจะต้องใช้ได้ด้วย ขอให้ท่านหาคำที่บังคับว่าเป็นรหัสลับ หรืออาณัติสัญญาณณ์อย่างใดอย่างหนึ่งมาใช้ด้วย

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ กล่าวว่่า เรื่องภาษา ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบว่า จะเอาอย่างไร แต่เข้าใจว่าอาณัติสัญญาณณ์เราเคยใช้กันมานานแล้วเราก็ใช้ว่าอาณัติสัญญาณณ์ เรื่องภาษาข้าพเจ้าก็ไม่ค่อยเข้าใจ

น.ต. หลวงชำนาญวาสุวัตต์ ร.น. กล่าวว่่า ความหมายในมาตรา ๒๕ นั้นเพียงสั้น ๆ ว่า ถ้าแม้ว่าผู้ใดนำเอาข้อความอย่างใด ๆ ในการที่เขาใช้ในโทรเลข โทรศัพท ไปเปิดเผยชนแล้ว การเปิดเผยนั้นอาจจะเกิดโทษได้ เป็นต้นว่า เขาอาจจะติดต่อกันด้วยเรื่องการค้าขายก็ได้ หรืออย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ เป็นความประสงค์ที่ของการจะปิด ถ้าแม้ว่าไม่แสดงแพร่หลายเข้าแล้ว ในมาตรานี้ก็เอาโทษ ส่วนในการเขียนอาณัติสัญญาณณ์หรือข่าวสารก็ได้ นั้นเป็นการแยก คือในเรื่องโทรเลขและโทรศัพท นั้น ก็มีอาณัติสัญญาณณ์อย่างหนึ่งข่าวสารอย่างหนึ่งเป็นประเภทของข้อความเท่านั้น อาณัติสัญญาณณ์อาจจะมีด้วยตัว คีย์ ๆ แต่คืออะไรๆ อย่างนั้น แล้วข่าวสารอาจจะเป็นด้วยคำที่พูดหรือในจดหมายเท่านั้นเองเป็นประเภทของข้อความ

ต. ยุกีแยง ทองตงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่่า ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าขอเติมคำในคำหนึ่ง บางทีจะได้ความชัดเจนขึ้น “ผู้ใดเอาคำหมายหรือคำแปลของอาณัติสัญญาณณ์หรือข่าวสารโทรเลขโทรศัพททั้งหมด”

นายพัก ฤตงชดา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่
คือความที่ปรากฏในมาตราว่า จะมีผู้ใดเอาความหมายของอาณัติ
สัญญาณ อาณัติสัญญาณย่อจะต้องหมายความว่า ๒ อย่าง คือหมาย
ถึงคำแปลซึ่งเป็น ข้อความและมี ความหมาย ถึง อาณัติ สัญญาณ ไทโรเตช
โทรศัพท์ด้วย เป็นค่นว่า ชัดจุด หมายความว่า ก. ข. ซึ่งจะแปล
เป็นถ้อยคำได้ มีความหมายเคล็ดอบค้อมได้เป็นช่องทางเช่นนี้ ข้าพเจ้า
เข้าใจว่าจะทำให้เกิดเป็นปัญหาต่อไปข้างหน้า เพราะฉะนั้นจึงอยากจะ
ให้เขียนเสียให้ชัด ตัดเป็นคำแปลจะรัดกุมกว่ากระมัง

น.ค. หลวงชำระนาจาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่ ในมาตรา ๒๕
ที่ใช้ความหมายเป็นการผูกต้งแล้ว คือความประสงค์เรามีว่ ไม่ให้
เอาข้อความเท่านั้น ถ้าแม้ว่าไปใช้คำว่า “คำแปล” อย่างนี้ ถ้าคนหนึ่ง
ไปบอกว่า ชัด ๆ จุด เป็นค่น ก. ไม่ได้เป็นความประสงค์เช่นนั้น ประสงค์
ว่เอาความหมายของอาณัติสัญญาณหรือข้าวจสารโทรเตชโทรศัพท์ทั้งหมด
หรือบางด้นไปแพร่พรายแก่บุคคลใด ๆ ผู้ไม่มีสิทธิจะรู้ ไม่ใช่ว่เอา
“ค” ของรหัสลับไป อาจจะไปบอกว่า ห้างดีแซมใช้ ค้วโทรเตชว่
ชัด ๆ จุด แต่เป็นค่น “เอ” อย่างนี้ ไม่เป็นการผิดอะไรตามมาตรา ๒๕
แต่ถ้าเอาข้อความเช่นบอกว่าเงินในเมืองนอก ราคาตกต่ำ ลงไปแล้ว เช่นนี้
ขอให้ สเปคคิวิต เช่นนี้ผิดแล้ว เพราะว่เกิดความเสียหายได้มาก

ประธานสภาฯ กล่าวว่า มาตรา^๕เหมือนกรรมาธิการแก้
เว้นไว้แต่จะแปรญัตติไว้ก่อนเท่านั้น ^๕นี้เป็นแต่แก้คำเท่านั้น ไม่ได้แก้ไข
ความอะไรเลย เขียน “คำสั้น” เป็น “คำยาว” เท่านั้นเอง

ค. ยุกะเกียรติ ทองตงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่า
ถ้าแม้ว่าอาณัติสัญญาฉบับนั้นเป็นระหัสลับแต่ก็ยื่นได้ ถ้าไม่ใช่ระหัสลับแล้ว
ก็ขอให้คัด ^๕ข้าพเจ้าขอถามความหมายของอาณัติสัญญาฉบับจากคณะ
กรรมาธิการ แต่เมื่อคณะกรรมาธิการไม่ได้อธิบายให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่า
ความหมายของอาณัติสัญญาฉบับนั้นเช่นไร ความหมายของข้าพเจ้าเข้าใจ
ว่า ชัดชัดเป็นศักร. แต่ถ้าความหมายของอาณัติสัญญาฉบับเป็นระหัสลับ
ใช้โดยเฉพาะ ^๕ข้าพเจ้าก็ยื่นได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ^๕ที่ท่านแปรญัตตินั้นให้คัดทั้งมาตรา
หรืออย่างไร

ค. ยุกะเกียรติ ทองตงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่า
คัดทั้งมาตรา

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านมีคำแปรญัตติหรือไม่

ค. ยุกะเกียรติ ทองตงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่า
มี

พต. ต. พระยาประเสริฐสุสังกราม กล่าวว่า ^๕เรื่องนั้นผู้เสนอขอแปร
ญัตติไว้ เพียงอยากจะขอคำอธิบายว่า คำว่า ของอาณัติสัญญาฉบับเช่น

ว่า ชัดจุด อย่างหนึ่งเป็นความผิดหรือไม่ เรื่อง^๕ นกรมการรัตพิจารณา
แล้ว สอบถามเจ้าหน้าที่แล้วว่าสำหรับความหมายนั้น ยังไม่เป็นความ
หมาย จะต้องเอาความหมายที่เป็นประโยชน์ไปแพร่กระจายแล้ว นั้นแหละ
จึงจะต้องรับโทษ ถ้าเอาความหมายของชัดจุดสั้นแล้วชัดจุดยาวไปบอก
เท่านั้นก็ไม่ผิด เพราะฉะนั้นกรมการจึงคิดว่าเมื่อมาอธิบายให้เข้าใจ
แล้ว คงจะเป็นอันเข้าใจกันได้

ค. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่
เมื่อ^๕ข้าพเจ้าได้ยิน คำอธิบายว่า ความหมายของ ยานัตต์ สัญญาณไม่ได้มุ่ง
เช่นนั้น คือไม่ได้มุ่งหมายถึงสัญญาณธรรมดา เป็นข้อความทั้งหมดของ
ไตรเดชธรรมดา ข้าพเจ้าก็พอใจแล้ว

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๗ อันต้นพิมพ์ผิด แก้เป็น ๒๖

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๗

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๗

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่
สำหรับมาตรา^๕ท่านกรมการยังไม่ได้อธิบายว่ ในกรณีที่ข้าพเจ้าขอ
แปรญัตติไว้นั้น ท่านไม่รับไว้เพราะเหตุไร ข้าพเจ้าอยากจะฟังคำอธิบาย

ของท่านกรรมาธิการเสียก่อนว่า เพราะเหตุไร เรื่องนี้ท่านกรรมาธิการ
ไม่ได้เรียกข้าพเจ้าไปพูดกันในระหว่างร่าง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัด อุบลราชธานี
กล่าวว่า สมาชิกขอแปรญัตติมาตราใหม่ให้ตัดออกหมดทั้งมาตรา นั้น ที่
กรรมาธิการไม่เห็นด้วยเพราะเหตุว่า ไม่ได้ให้ความคุ้มครองแก่คนกระทำ
ผิดใด ๆ เสียเลย ในมาตราที่เราคุ้มครอง ในการที่จะมีผู้จัดตั้ง โจรเจด
โจรสลัดหรือซึ่งเขาแต่งขนออกไป ซึ่งอาจจะเป็นการเสียหายแก่ประชาชน
หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งก็ได้เนั้น ถ้าไม่มีพระราชบัญญัติคุ้มครองกำหนด
โทษไว้เช่นนี้ ถ้าผู้ใดตั้ง โจรเจดซึ่งเป็นเหตุไปหลุดออกจงให้ประชาชน
เสียหายหรือบุคคลใดผู้หนึ่งเสียหายแล้ว เมื่อไม่มีโทษเช่นนี้ก็จะไม่ให้
ความคุ้มครองแก่ประชาชนเสียเลย เช่นเป็นต้นว่า นาย ก. ตั้ง โจรเจดไป
บอกว่าจะทำบางกอกเกิดการจลาจล ทำให้ทางโน้นเกิดการตื่นตื่นเสียหายกัน
เช่นเป็นความผิด ถ้าไม่ให้การคุ้มครองแก่ประชาชนเลย ก็จะไม่เป็นการ
สมควร จึงไม่เห็นชอบด้วย จึงไม่ตัดออก

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัด เชียงใหม่ กล่าวว่า เมื่อ
ได้ฟังท่านกรรมาธิการอธิบายแล้ว ข้อความที่ท่านให้ดูอย่างนั้น กฎหมาย
อาญามีคุ้มครองไว้แล้ว แต่อย่างไรก็ดี เมื่อได้ฟังแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่า
ข้าพเจ้าแปรญัตติขอให้ตัดออกหมด แต่ในทันทนั้นข้าพเจ้าขอแปรให้ตัดแต่
เพียงว่า "หรือบุคคลใด" ด้วยเหตุว่าในการค้าขายของบุคคลนั้นอาจจะ

ส่งข่าวสารกันต่าง ๆ นานา . เราเป็นรัฐพาณิชย์เท่านั้น . เราควรจะให้เขา
อยู่เท่านั้น . เมื่อเขาไปได้รับความเสียหาย อย่างไร เขาก็ฟ้องกันเอาสิ
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอโทษแต่เพียง “หรือบุคคลใด ๆ” เท่านั้น . ถ้าท่าน
กรรมการเห็นชอบด้วยแล้ว ข้าพเจ้าขอคัดตามที่แปรไว้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ที่ญัตติลงโทษว่า โทษเกิดการเสียหายนั้น เกิดแก่กระเพาะ
บุคคล ที่จะมาลงโทษนั้นก็ดูจะไม่เป็นการยุติธรรม เพราะข้อความ
ในมาตราที่ออกว่า ผู้ใดสั่งหรือจัดให้สั่ง เช่นนาย ก. เขียนข้อความ
เท็จแล้วสั่งให้พนักงานโทรเลขเพื่อสั่งให้นาย ข. แล้วนาย ข. เกิดความ
เสียหายเช่นนั้น นาย ก. ผู้สั่งก็ควรจะได้ รับโทษ ส่วนผู้สั่งนั้นเมื่อ
รู้ว่าข้อความเท็จจึงจะมีความผิด ถ้าสั่งโดยสุจริตก็ไม่มีผิด
อยู่แล้ว เพราะในข้อบอกว่าผู้ใดสั่งหรือจัดให้สั่งนั้น อันคนรู้ว่าเป็นเท็จ
จะต้องวิญญูโทษ เพราะฉะนั้นไม่เห็นว่าควร

นายพัก วัฒนธาดา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า
ข้าพเจ้าเห็นว่าในพระราชบัญญัติอย่างนี้ เราไม่ควรจะกำหนดบทลงโทษ
ในเรื่องความผิดระหว่างบุคคลต่อบุคคลไว้ด้วย . ถ้ากำหนดเช่นนั้นแล้ว
อยู่ในกฎหมายอาญา เช่นพ่อค้าต้องการจะซื้อข้าวก็โทรเลขไปยังผู้ขาย
ว่าราคาข้าวในกรุงเทพฯ ๒๔ บาท ต้องการจะซื้อ เป็นความผิดระหว่าง
บุคคลเหล่านี้ กฎหมายอาญาก็มีบทลงโทษแล้วในเรื่องนี้

กฎหมายไปรษณีย์ไม่ควรจะสอดเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น เพราะเหตุ
ว่าไปรษณีย์และโทรเลขเป็นเรื่องที่อาจจะติดต่อกับประชาชนอยู่ในเรื่อง
คุ้มครองประชาชนนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะคงไว้แต่ส่วนบุคคลนั้นไม่
ควรจะสอดเข้าไป

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ตามที่กรรมาธิการฯ^๕แจ้งท่านพอใจหรือไม่
ที่ให้คง “หรือบุคคลใดๆ” ไว้

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ขอ
ให้ตัด “บุคคลใดๆ”

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านยังยืนยันหรือ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ผู้แปรญัตติยังยืนยันอยู่ และมีสมาชิกสนับสนุนนั้น ข้าพเจ้า
ใคร่จะยกตัวอย่างให้เห็นเดี๋ยวก่อนเช่นว่า นาย ก. โกรธนาย ข. เขียนข้อความ
ในโทรเลขเสียหายอย่างยับเยินทีเดียว ส่งไปให้นาย ค. โดยทางโทร
เลขอย่างนี้ จะไม่คุ้มครองเสียเลยก็ได้ แปลว่าในข้อนี้^๕เราบัญญัติ
ไว้ว่าเป็นข่าวสาร ซึ่งแต่^๕กันนั้นน่าจะทำให้เกิดการเสียหายแก่บุคคลใดๆ
นี้ข้าพเจ้ายกตัวอย่างอย่างกว้าง ๆ ไม่ใช่เฉพาะในข้อความนี้ แต่อย่างไร
ก็ดี ถ้าเราจะยกตัวอย่างให้เห็นชัดในมาตรา^๕ เช่นนาย ข. แต่งโทรเลข
ไปบอกนาย ก. ว่ามารดานาย ก. ตาย ซึ่งเป็นที่^๕ความจริงมารดานาย ก.
ไม่ตาย ^๕ทำให้^๕นาย ก. ได้รับความเสียหายเพราะได้รับข่าวเช่นนั้น
นาย ก. อาจจะเป็นตมส่งไป ถ้าเราไม่ให้คุ้มครอง ^๕ผู้ไม่ยุติธรรม

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่
 ข้าพเจ้าสนับสนุนขอให้ตัดคำว่า “บุคคลใด ๆ” ออก เพราะเหตุใด
 เพราะเหตุว่ากรมไปรษณีย์ โทรเลขของเราเป็นรัฐพาณิชย์ คือค้าขาย เรา
 ต้องการได้เงิน ตามตัวอย่างทั้งสองที่กรรมาธิการยกมาเห็นว่ายังไม่พอ
 ที่จะลงดังในการตัดสิน เพราะเหตุไร เพราะเหตุว่าที่ขอตัดสิน ตาม
 ตัวอย่างที่กรรมาธิการกล่าวนั้นว่า ถ้าเราใช้คำโทรเลขไปอย่างนั้นแล้ว
 เราจึงจะผิดตามพระราชบัญญัตินั้น ทนถ้เราไม่โทรเลขไปเราเขียนจดหมาย
 ไปอย่างนั้นก็ไม่มีผิด เพราะฉะนั้นควรจะปล่อยให้เขาโทรเลขไปดีกว่า
 เงินเราก็จะได้ อีกด้วย ถ้าหากว่าผู้ไหนเขาได้รับความเสียหายอย่างไร
 ก็ปล่อยให้เขาฟ้องร้องเอาเองได้ ถ้าเป็นคดีทางอาชญากรรมฟ้องทางอาชญา
 ถ้าเป็นคดีทางแพ่งก็ฟ้องทางแพ่ง

พระยานิติศาสตร์ไพศาล กล่าวว่ ในเรื่องพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ ข้าพเจ้าได้มีหน้าที่ตรวจร่างด้วย ขอเสนอความเห็นความ
 ดังสัยเหมือนกัน จึงได้เรียกเจ้าหน้าที่กรมไปรษณีย์ โทรเลขมาซักถามก็ได้
 ให้ตัวอย่างดังที่กรรมาธิการอธิบาย กรรมาธิการตรวจร่างเห็นว่ายังไม่พอ
 แต่ทางเจ้าหน้าที่ก็ได้ให้ ตัวอย่างอีกอันหนึ่ง เราจึงไม่ยอม
 ตัดข้อนี้ออก คือให้ ตัวอย่างว่ามีผู้ไปบอกภรรยาของผู้แทนราษฎรว่า
 สภาฯ จะเปิดในวันนั้นวันนี้ แต่ความจริงสภาฯ ยังไม่เปิด ทำให้ผู้
 แทนผู้ นั้นเสียหายเมื่อเขาได้อ่านโทรเลข เพราะฉะนั้นเมื่อการเป็นเช่นนี้

จะไปฟ้องทางอาชญากรรมไม่ได้ ไม่ได้มีเจตนาอะไร แต่เป็นการต้อกัน
 เด่น ทำให้ผู้หนึ่งซึ่งมีหน้าที่จะไปประชุมได้รับความเสียหาย เมื่อเป็นเช่น
 นั้น การที่บุคคลคนนั้น ใช้ โทเรตของรัฐบาลไปทำให้เกิดความเสียหายแก่
 บุคคลอีกคนหนึ่ง ตัวอย่างอย่างนี้จะไม่เป็นการผิดทางอาชญากรรมอย่างแน่นอน
 การต้อกันแบบที่ร้ายเสียหายแก่บุคคลก็ดี แต่ก็ไม่มีความผิด เพราะต้อกัน
 เด่น เพราะฉะนั้นกรรมาธิการตรวจร่างจึงยอมให้เรื่องนั้นผ่านไป

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า ข้าพเจ้า
 เห็นว่ามาตรการนี้ไม่ควรตัดออก การที่ไม่ควรตัดออกเพราะเหตุว่า ก็คือ
 ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้ฟัง ข้าพเจ้าเคยรับราชการอยู่ในกรมไปรษณีย์
 โทเรตเด่ก่อน ข้าพเจ้าเองเป็นผู้ที่ได้ตรวจคนจนหลง เวदनั้นข้าพ
 เป็นเด็มนั้นสรรพากรกรุงเก่า ข้าพเจ้าจะกลับไปบ้าน ข้าพเจ้าอยาก
 จะได้ดูสาวคน ๆ หนึ่ง ข้าพเจ้าเป็นเด็มนั้นของข้าหลวง ข้าหลวงมี
 ลูกสาวสวย ข้าพเจ้าเคยไปขอมารดาเขาไม่ให้ ทุนข้าพเจ้าทำอย่าง
 ไรจึงจะได้ ลูกสาวเขา ข้าพเจ้าจึงคิดเป็นหนังสือของกรมราช โดทกิจ
 บอกว่าต้องการนายนั้นเป็นเจ้าจังหวัดอย่างทอง เท่านั้นยังไม่พอ ข้าพเจ้า
 จึงทำเป็น โทเรตให้ พชายของข้าพเจ้าซึ่งเป็นเจ้าศาล เขียนปลอม บอกว่า
 ทางกระทรวงเรียกตัวข้าหลวงให้ตั้งผู้ รักษาการแทน ก็ไม่มีใครทำงานได้
 นอกจากข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงได้ รักษาการแทน ท่านข้าหลวงก็จำ
 เป็นต้องยอมให้ลูกสาวแก่ข้าพเจ้า กฎหมายบทนี้ประสงค์ที่จะ ดง โทษ

เจ้าพนักงานไปรษณีย์ซึ่งรู้อยู่ว่าเขาหลอกถดง เพราะฉะนั้นจึงไม่ควรจะ
คัดออกเลย ถ้าหากว่าคัดออกแล้ว ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างที่ ๒ เช่น
ที่ขอนแก่นได้มีผู้ทำใบบอกไปดวงข้า หลดงว่าให้ตั้งเดิมย่นชั้น ๑ ชั้น ๒
ให้เป็นปกติอำเภอ เมื่อมีเรื่องขึ้นภายหลังกระทรวงมหาดไทยจึงรู้ว่า
เป็นเท็จ เหตุฉะนั้นกฎหมายนั้นก็คงตั้งอยู่แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควร
จะแก้ไขอีกเลย

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ให้อภิปรายกันมานานแล้ว ข้าพเจ้า
คิดว่าควรจะจบบริบูรณ์ ปัญหาที่ว่าจะให้ตัดคำว่า “หรือบุคคลใดๆ”
ออกหรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าควรจะตัดคำว่า “หรือบุคคลใดๆ” ออก
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๖ คน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะคงไว้ตามร่างที่
กรมการเรือนขอ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๗ คน เห็นอนว่าคงไว้ตามร่างของกรมการเรือน

เดชาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๒๘

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๓๐

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครบุรี กล่าวว่่า ใน
มาตรา ๓๐ นี้ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ คือว่าควรมติกระวางไว้โทษปรับ

ไม่เกิน ๕๐ บาท ได้ขอแปรไว้ว่าไม่เกิน ๒๐ บาท ดังนี้ เพราะเหตุว่า
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับปรับปรุงใหม่ การกำหนดโทษแต่ก่อนนั้นไม่มี ใน
 การที่เราได้ออกกฎหมายใหม่ แล้วจะมาปรับปรุงกัน ๕๐-๕๐ บาท
 เช่นนี้ออกจะเป็นการรุนแรงไป คือประชาชนย่อมไม่รู้รู้สึกตัว นอกจาก
 หนัก ๆ คนเป็นเด็กนักเรียนโดยมาก เป็นแต่เอาชอตไปเขียนไว้แต่เพียง
 ๒ คำ แล้วผู้ที่ไม่รู้กม. เมื่อไปเขียนแล้วก็ลงไปก็ปรับ ๕๐ บาท เช่นนั้น
 จะเกินไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเสนอแปรญัตติให้ปรับไม่เกิน ๒๐ บาท
 เราควรเห็นอกพอดูกเด็ก ๆ บ้าง เราก็เป็นผู้ใหญ่ทั้งนั้นแล้ว

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่
 ในมาตรา ๕๘๖ ขอความชดเชยอยู่แต่ขอ การทำนั้นคงทำให้เสื่อมเสียไปจึง
 จรมีผิด การที่ปรับ ๕๐ บาทนั้น คุดยพินิจของเจ้าพนักงานอาจจะปรับ
 บาทเดียวก็ได้ ถ้าการทำนั้นไม่เสื่อมเสียก็ไม่ลงโทษ และการลงโทษนั้น
 อยู่ในคุดยพินิจของเจ้าพนักงาน เพราะฉะนั้นกำหนดไว้ ๕๐ บาทนั้น
 ควรแล้ว

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวว่า ขอเสนอ
 ให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องเล็กน้อย ที่จะให้ปรับ
 ไม่เกิน ๕๐ บาทหรือไม่เกิน ๒๐ บาท ตามที่สมาชิกเสนอ ข้าพเจ้าจะ

ให้ โวด ผู้ใดเห็นว่าจะให้ปรับไม่เกิน ๒๐ บาทตามที่ผู้เสนอแปรญัตติ
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภา ฯ กล่าวหา ผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างเดิม
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างเดิม

เดชาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๓๑

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๓๒

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๓๓

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๓๔

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๓๕

ค. ชูเกียรติ ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวหา
ตั้งแต่มาตรา ๓๒ ถึงมาตรา ๓๕ ข้าราชการได้ขอแปรญัตติไว้ ทว่าปรับโทษไม่
เกิน ๑๐๐ บาท นนเป็น ๕๐ บาท

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า กรรมาธิการได้พิจารณาข้อแปรญัตติแล้ว เห็นว่าควรคงไว้
ตามร่างของรัฐบาล แต่แก้ด้วยแต่ที่ประชุม

ค. ยู่เกียง ทงตงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอแปรญัตติให้น้อยลงมานั้น เพราะเหตุว่ามาตรา ๓๗ นั้น เรา
มีการแบ่งเงินพิณีย์ เจ้าหน้าที่อาจจะขอร้อง ให้แบ่งเงินพิณีย์ให้ค่าสัมภาร
กระทำผิดได้ เพราะฉะนั้นถ้าแม้ว่าเราวางโทษการปรับให้มากเกินไปแล้ว
อาจจะมีการ ที่ว่า จะนำคนไปจับกุม หรือ สัมภารกระทำผิดแต่เพียงเล็กน้อย
น้อยๆ เพื่อหวังเงินพิณีย์ก็ได้ ข้าพเจ้าจึงขอให้ปรับเพียง ๕๐ บาท

หตวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ตั้งแต่
มาตรา ๓๒-๓๕ ขอให้ท่านผู้แปรญัตติเสียใหม่ว่าความผิดในมาตรา
๓๒-๓๕ นั้นหนักกว่ามาตรา ๓๐ เพราะฉะนั้นโทษควรจะต้องสูงขึ้น จึงไม่ควรแก้
ควรไว้ตาม

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าควรคงเดิมไว้แล้ว คือ
ตามที่ผู้เสนอแปรญัตติในมาตรา ๓๒-๓๕ ในร่างเดิมว่า ปรับไม่เกิน
๑๐๐ บาท ทุกๆมาตรานั้น ผู้ขอแปรญัตติว่าปรับไม่เกิน ๕๐ บาท ผู้ใด
เห็นว่าควรจะปรับไม่เกิน ๕๐ บาทตามที่ผู้เสนอแปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างเดิม
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๓ คน เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างเดิม

เดชาธิการธรรมา ฯ อานมาตรา ๓๖

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวหา ใน
มาตรา ๓๖ เจ้าได้แปรรูปคดีไว้ ด้วยเหตุว่าตามมาตรานี้ได้กำหนดไว้ว่า
ให้รัฐมนตรีออกกฏข้อบังคับ ในกฎนั้นกำหนดให้ตั้งโทษไว้ด้วย เพราะ
ฉะนั้นเจ้า เห็นว่า เมื่อไปเปิดให้รัฐมนตรี ออกกฏ แล้วเป็นการลำบาก
ที่สุด กฎหมายที่เพิ่งพบเป็นคราวแรก แต่อย่างไรก็ตามเมื่อหวนไปดู
มาตรา ๓๖ ซึ่งเกี่ยวกับอำนาจรัฐมนตรีที่จะออกอะไรได้บ้าง มีข้อความ
อยู่ตอนหนึ่งคือว่า “แต่กิจการอย่างอื่น ๆ” ที่รัฐมนตรีมีอำนาจจะ
ออกได้อย่างสมบูรณ์ โดยเหตุนี้เจ้าขอคัดออก แต่ทั้งนี้แต่
กรรมวิธีการและที่ประชุม เจ้าเห็นว่าไม่ควรที่จะเอาไว้อย่างนี้

นายพัก ณ สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวหา
เจ้าเจ้าใครจะสนับสนุนในข้อเสนอบรรณคดีของสมาชิกผู้ใดด้วย ก็
ในมาตรา ๓๖ พูดไว้ว่า “ผู้ใดฝ่าฝืนไม่กระทำตามข้อความในกฎ
กระทรวงซึ่งรัฐมนตรีออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราช
บัญญัตินี้ ท่านว่าผู้ที่มีอำนาจออกกฏกระทรวงโดยไม่มีเกิน ๕๐๐
บาท” อำนาจซึ่งรัฐมนตรีจะออกกฏได้ตามความในมาตรา ๓๖ นั้น
มีดังนี้ คือให้รัฐมนตรีมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ
นี้ เพื่อให้การนี้ ให้มีอำนาจออกกฏกระทรวงกำหนดพิบัติอำนาจในการ

ส่งข่าวสาร ฯลฯ เพราะในข้อนี้ ข้าพเจ้าจะชั่งตวงอย่างเป็นคันกร
กำหนดส่งจดหมายจะตั้งปีตั้งแต่ต้นปี ๓๐ สัปดาห์เป็นต้นถ้าหากว่ามี ๕
สัปดาห์ผิดก็ อันนี้ของมีความผิดตามมาตรา ๓๖ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
เห็นว่าควรกำหนดเช่นนี้ไม่ชอบเลย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า การที่คณะกรรมการได้คงไว้ นี้ โดยให้อำนาจแก่รัฐมนตรี
ออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๓๘ แต่การที่รัฐมนตรีจะออกกฎกระทรวง
นั้น ถ้าเราไม่ให้อำนาจแก่กฎกระทรวงจะไปลงโทษไม่ได้ ฉะนั้น
บัญญัติจึงมีว่าเราจะสร้างอะไรผิดไป ถ้าจะไม่ให้อำนาจปรับเสียเลยก็ดู
ไม่วาม แต่รัฐมนตรีกระทรวงนั้นจะได้พิจารณา กำหนดดูเป็นราย ๆ ไป
ที่ผู้สมาชิกขอแปรญัตติเช่นนั้น ก็แต่อยู่ที่ประชุมนี้ กรรมการไม่
ขัดข้อง

นายพัก ฤกษ์ขตา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า
ตามที่ท่านกรรมาธิการเสนอว่ารัฐมนตรีอาจจะต้องพิจารณาได้เป็นราย ๆ
ว่าอันใดที่จะต้องลงโทษนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าไม่อาจจะทำได้ เพราะเหตุ
ว่าภาษาในกฎหมายเขียนไว้ชัด ๆ ว่าดังนี้ “ผู้ใดฝ่าฝืนไม่กระทำตามข้อ
ความในกฎกระทรวงซึ่งรัฐมนตรีออก โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๘
แห่งพระราชบัญญัติฯ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
๕๐๐ บาท” อำนาจตามมาตรา ๓๘ ซึ่งรัฐมนตรีมีอำนาจอย่างไรนั้น
ได้เขียนไว้แล้ว เพราะฉะนั้นรัฐมนตรีเป็นแต่เพียงเขียนกฎต่าง ๆ เข้าไว้

ไว้ว่า “ให้รัฐมนตรีมีอำนาจรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ^{๕๕}
 เพื่อการ^{๕๖} ให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดพิภพอัตราในการส่งข่าว
 สสาร” และข้อความต่อไปอีกมีว่า “วางข้อชี้ชัดขึ้นในการส่งข่าวสาร
 วางระเบียบว่าด้วยการบังคับการงดตั้ง หรือเบียดเบียนข่าวสารโดยมิชอบ
 ด้วยการเก็บมูลค่าค่าโทรเลขหรือเอกสารอื่น ๆ ที่เป็นของพนักงานโทรเลข
 หรืออยู่ในพิภพของพนักงานโทรเลข ฯลฯ” อะไรเหล่านี้ ตาม
 ข้อนี้ให้อำนาจไว้หลายอย่างไม่ใช่อ่างเดียว คือออกกฎกระทรวง
 กำหนดพิภพอัตราตามที่มาซึ่งได้โดยพูดไว้แล้ว และข้ออื่นๆ อีกก็มี
 เรื่องสำคัญหลายอย่าง เช่นการเบียดเบียนข่าวสาร ขอให้คิดดูว่าไม่ใช่
 เด็กน้อย เพราะฉะนั้นก็กำหนดไว้ ๕๐๐ บาท ข้าพเจ้าคิดว่าไม่แพง
 เกินสมควรไปเลย ข้าพเจ้าขออย่าถือว่าได้ลดลงจากที่รัฐบาลเสนอมาถึง
 กิ่งหนึ่งแล้ว

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
 ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งมติ

มีสำมะทรวง

ประชาชนสภาฯ กล่าวว่ จะแก้เป็น ๒๐๐ บาทหรืออย่างไร

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่ ข้าพเจ้า
 ไม่ได้แปรญัตติไว้

ประชาชนสภาฯ กล่าวว่ มีผู้เสนอให้ตั้งมติแล้ว

ค. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
 ว่า ถึงแม้ว่าค่าปรับอยู่ในดุลยพินิจของศาล แม้แต่บาทเดียวถ้าหาก
 ว่าเขาไม่มีเงินเสียก็ต้องจำคุก ข้าพเจ้าไม่ยินดีที่จะให้อำนาจเช่นนั้น อยาก
 จะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการยุติธรรมว่า ได้มีเรื่องใดที่ให้อำนาจใน
 กฎกระทรวงในการกระทำอย่างนี้บ้าง

พระยานิติศาสตร์ไพศาล กล่าว ว่า กฎหมายนั้นที่ให้อำนาจกฎ
 กระทรวงลงโทษได้มีมากมายตั้งแต่ครั้งก่อน ๆ นี้ แต่ตอนหลัง ๆ ในราย
 ไม่ได้กำหนดลงไป เพราะฉะนั้นส่วนเราจะกำหนดหรือไม่เป็นบริบท
 ของสภาฯ นี้ แต่ว่าเคยมีมาแต่ครั้งก่อน ๆ นี้ แต่ข้าพเจ้าอยาก
 จะเสนอข้อข้อหนึ่งว่าถ้าเราไม่ลงโทษไปแต่ตามกฎกระทรวง กฎ
 กระทรวงที่กำหนดนั้นจะไม่ผลเลย เพราะไม่มีการบังคับ ไม่มีการ
 แข่งขัน ตามกฎหมายโดยมากในต่างประเทศเขากำหนดให้มีการปรับ
 ได้ไม่เกินเท่านั้น มีทุกแห่ง อย่างบริษัทรถไฟเป็นต้น บริษัทที่ได้ คอน
 เซสชัน ไปทำตัวให้ออกกฏได้ เช่นใครทำการฝ่าฝืนไม่มีตัวแล้ว
 ให้ส่งปรับได้เช่นไม่เกินเท่านั้นบาทเป็นต้น

นายพัก ฤกษ์ขจร ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าว ว่า
 ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ยืนยันแถลงมาเมื่อก่อน
 ข้าพเจ้าเข้าใจว่าไม่ตรงกับข้อความที่บัญญัติไว้ในมาตรา เพราะข้อ
 ความนี้ไม่ให้อำนาจแก่รัฐมนตรีออกกฏ ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนถึงโทษตาม
 มาตรา นี้ ไม่ใช่กำหนดโทษในกฏซึ่งรัฐมนตรีนั้นให้อำนาจออก

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า มีผู้เสนอให้ตั้งมติแล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอให้ลงมติว่าจะควรตัดมาตรา
๓๖^๕ นอกทั้งมาตราตามที่มีผู้เสนอแปรญัตติหรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าควรจะ
คัดออก โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๒ คน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นควรที่จะคงไว้ตามร่างของ
กรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน เป็นอันว่าให้คงไว้ตามร่างของ

กรรมาธิการ

เลขาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๓๗

หมวดสรุปประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า
มาตรา^๕ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ ด้วยเหตุที่ข้าพเจ้าได้มาของเห็นว่า
เจ้าพนักงานไปรษณีย์ ยื่นคำร้องต่อศาล ขอให้เอาเงินค่าปรับ^๕นั้นมาเป็นค่า
สินบนได้^๕ กงหนง บุคคลนั้นตั้งมมต คือกรมไปรษณีย์โทรเลข^๕ ทนมา
ถึงเจ้าพนักงานไปรษณีย์ ข้าพเจ้าขอคัดง้างว่ากิจการนี้เป็นกิจการของ
รัฐบาล เมื่อเสียหายอะไรก็ไปยื่นคำร้องต่อศาล หน้าที่ควรเป็นทาง
อัยการ ขรรณนิยมของกรมไปรษณีย์โทรเลขมีอย่างนั้น ข้าพเจ้าจึง
ขอให้คัดออกทั้งคำ แต่ไว้ในเรื่องไม่ได้พบกับกรรมาธิการ จึงไม่รู้ว่า
ท่านเอาไว้เพราะเหตุอะไร

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่
 ในเรื่องที่เราจะแบ่งเงินสนับสนุนให้ กิ่งหนึ่งนั้น ตามปกติกฎหมายมักกำหนด
 ไว้แต่สมควรทีเดียว แต่กรณีเรื่องนี้เป็นอีกเรื่องหนึ่งต่างหาก แต่เราจะ
 ไม่แบ่งให้ เว้นแต่เจ้าพนักงานไปรษณีย์ โทรมเดจะไปขึ้น เป็นพิเศษ
 ละเพราะรายเท่านั้น ซึ่งเราเห็นว่าบางรายผู้ สืบการ กระทำผิดนั้นได้ ไซ้
 ความอุทิศหาพยายาม แล้วถ้าเจ้าพนักงาน กรมไปรษณีย์ โทรมเดผู้นั้น
 ทำประโยชน์อะไรแก่กรมไปรษณีย์ โทรมเดแล้ว อาจจะขึ้นร้องขอให้
 แก่ผู้ กระทำผิดด้วย แต่การที่ไม่ให้อำนาจเงินของเจ้าพนักงานอัยการ
 นั้นก็ขอให้ ได้รับคำสั่งจากรัฐบาล

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ กล่าวว่ คือในเรื่องนี้ มาตรา ๓๗
 เองมาจากมาตรา ๓๗ คือ มาตรา ๓๗ ที่ถือว่ากรมไปรษณีย์ เป็นเจ้าทุกข
 จะฟ้องได้ต่อเมื่อเจ้าหน้าที่กรมไปรษณีย์ ร้องขอ ใครจะเป็นผู้นำจับ
 เขา และจะเป็นผู้ ที่ควรกับออกกล่าวว่ ผู้นั้นผู้นั้น ควรจะได้รับส่วนแบ่ง

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่ ใน
 คดีอื่นๆ ในเรื่องขอคำสนับสนุน เจ้าพนักงานอัยการได้เคยร้องขอคำสนับสนุน
 ในคดีซึ่งให้จ่ายคำสนับสนุนด้วย เพราะเหตุใด เจ้าพนักงานอัยการจึง
 รู้ได้ ทำไมในเรื่องไปรษณีย์ โทรมเดเป็นชั้นพิเศษอะไร ถึงได้ไม่
 ตั้งเรื่องราวไปให้เจ้าพนักงานอัยการ นี่ข้าพเจ้าจึงได้สงสัย แต่ทว่

ทางรัฐบาลเห็นว่าให้เป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่ว่า แต่ข้าพเจ้าคิดว่าเจ้าพนักงานไปรษณีย์ไปร้องขอเช่นนั้น นายชายเหลือเกินที่ให้ ได้ไปอย่างนั้น

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวถึงข้าพเจ้าเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ เพราะเหตุว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของรัฐบาล รัฐบาลมีทนายความอยู่แล้ว เรียกว่าพนักงานอัยการ ก็เป็นหน้าที่ของอัยการจะกระทำ หรือไม่เช่นนั้นก็นักควรเป็นหน้าที่ของกรมไปรษณีย์ซึ่งเป็นคนบุคคล ข้าพเจ้าเห็นเป็นอย่างนั้น

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช กล่าวถึง ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติเหมือนกัน คือว่าพูดถึงนโยบายทั่วไปถึง เรื่อง การแยกกิจการต่าง ๆ นั้น เราควรจะเลิกเสียที่ บรรดากฎหมายควรจะอยู่ที่อัยการ และสิ่งใดที่เกี่ยวข้องด้วยคดีแล้ว ควรจะให้ อัยการมีอำนาจจึงจะชอบ

พระยานิติศาสตร์ไพศาล กล่าวถึง ที่จริงที่สมมุติเสนอมขอให้ เป็นอำนาจของอัยการนั้นก็เป็นแห่งหนึ่งซึ่งตามกฎหมายที่น่าจะเป็นเช่นนั้น เพราะเหตุว่าคู่ความที่มีในศาล ถ้าหากว่าเป็นอัยการว่าต่างรัฐบาลแล้ว ก็จะเป็นอัยการ เป็นผู้ยื่นคำร้องแต่ว่าทางไปรษณีย์เข้ามามีกฎหมายและเนติบัญญัติ เขาอาจส่งมาฟ้องร้องก็ได้ ข้าพเจ้าอยากจะให้แก้เป็นถ้อยคำ ๆ ว่า จรดคดีคำว่า "เจ้าหน้าที่โทรเลขโทรศัพท" เสีย เพราะฉะนั้นจะเป็นอัยการ กดี ที่มาว่าความกดี ตามระเบียบของศาลผู้

เคยเป็นทนายความหรือผู้พิพากษาคงทราบ ทางกระทรวงยุติธรรม
แต่ขอมิให้บุคคลอื่นมาว่าความแทนกรมนี้ได้เป็นพิเศษ แต่กระทรวง
ยุติธรรมทำหนังสือเป็นรายๆไป และเขามิเคยบันทึกประจำอยู่ว่าความ
ก็ได้ หรือจะใช้คำว่าโจทก์ก็ได้ เมื่อโจทก์ทำคำร้องขอเป็นพิเศษ
แล้ว โจทก์นั้นอาจจะรวมทงอัยการ หรือเจ้าพนักงาน กรมไปรษณีย์
โทรเลข

หตวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่ ถ้า
เป็นคำว่าโจทก์แล้ว เป็นที่พอใจมาก ขอให้ใช้คำว่าโจทก์

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ตกตงแก่ ว่ คอคิดคำว่เจ้าหน้าท โทรเลข
หรือโทรศัพทออกเดี๋ย แต่ใช้ คำว่โจทก์ อ่าว่ โจทก์ได้ทำคำร้อง
ขอเป็นพิเศษแล้ว คำดออาจจะตั้ง..... ท่านผู้ใดจะคัดค้านบ้าง ไม่มีผู้ใด
คัดค้าน ข้าพเจ้าจะได้ถือว่ยอมตามนั้นแล้ว ซึ่งรัฐบาลก็ยอมแล้ว

เดชาธิการังสภาฯ อ่านมาตรา ๓๗, ๓๘,

ประธานสภาฯ กล่าวว่ เป็นอนต่นระเบียบวาระที่ ๒ แล้ว บัดนี้
ข้าพเจ้าจะได้ให้ปรึกษาเป็น วาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็น ว่าควร จะออกพระราช
บัญญัติฉบับนี้ เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประชาชนต่าง ๆ กล่าวว่า มีคำถามด่วนของธมาชิก

เดชาธิการสภาฯ อ่านกระทู้ถามของหลวงวรมนิตปรีชา ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดสกลนครซึ่งมีข้อความว่า รัฐบาลจะกรุณาผ่อนผันยัด
เวลาชำระเงินรัฐผูกพันให้แก่ราษฎรได้หรือไม่ ถ้าได้จะยัดเวลาไปกี่เดือน

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า เรื่องนี้ข้าพเจ้าขอประทานไปสอบ
ถามเจ้าหน้าที่เสียก่อน แต่จะมาเรียนให้ทราบในที่ประชุมก่อนมีคดี
ประชุม

หลวงวรมนิตปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า
ถ้าหากว่ารัฐบาลจะกรุณาผ่อนผันยัดเวลาต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอ
รัฐบาลไว้ว่า ได้โปรดกรุณายัดเวลาไปอีก ๔ เดือน เพราะว่าเมื่อปี
พ.ศ. ๒๔๗๕ และ พ.ศ. ๒๔๗๖ รัฐบาลก็ได้เลื่อนเวลาไป ๔ เดือนเหมือน
กัน ขอได้โปรดอย่ายัดเวลากระชั้นนัก ถ้ายัดเวลาไปถึง ๔ เดือนแล้ว
ก็จะพันผูกที่เราจะทำนาและจะหาเงินมาชำระได้ ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าผ่าน
เดือนมกราคมไปได้จะเป็นการดี เมื่อราษฎรเกี่ยวข้าว และขายไปแล้ว
ก็เป็นเวลาที่ราษฎรมีเงิน ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลน่าจะกรุณาได้ ตามที่
ข้าพเจ้าขอร้อง

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า ข้าพเจ้าจะขอรับข้อตั้งเกิดของ
ธมาชิก^๕ไปพิจารณาด้วย แต่ยังไม่รับรองในชั้นนี้

เด็กประชุมเวทนา ๑๘.๑๘ นาฬิกา

ร.ต. เนตร์ พูนวิวัฒน์

เลมียด หงประภาส

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์

หลวงพิพัฒน์พลกาย

ขุนประเจตตรุณพันธ์

ทองกระจาย รัชตะวรรณ

ไสร อินทรประชา

บุญแถม ปิตยานนท์

พระพิไลย์สุนทรการ

หอมจันทร์ รัตนวิจารณ์

ตรวจแก้ฉนวนท์ ๒๕/๗/๗๗

พระยาเทพหัสดิน

ประเสริฐ บัณฑิตคุณ

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

ฉิน จุฑะรพ

นายศิริ อินทร

วิจิณ ลัจจะเวทะ

บุญช่วย สุนทรมัต

ผู้ตรวจงาน

หลวงคหกรรมบดี

เดชาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร